ANUL II. No. 262 | 8 pagini 3 lei | Sâmbătă 15 Ianuarie 1938

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ŞI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Director: DRAGOŞ PROTOPOPESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia, Redacţia . . . 4.84.34; Administraţia . . . . . 4.85.82; Tipografia 4.77.56

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 709; 6 luni » 350; 3 luni » 175. Comune rurale: 1 an Lei 500; 6 luni » 250; 3 luni » 125

Iubiţii şi prea mult încercaţii mei părinţi şi dragi surori

Dumnezeu a vrut să fie aşa.

Durerea e mare, imensă, o ştiu. Şi mă cutremur de îngrijorare la gândul că aţi avea prea puţină putere s'o suportaţi.

Dar, iubiţii mei părinţi, căutaţi să vedeţi alături de durerea voastră, toată frumuseţea faptei noastre: Se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Christos! Se clătina aşezarea creştină a lumii! Puteam noi să stăm nepăsători? Nu e o mare binefacere sufletească pentru viaţa viitoare, să fi căzut în apărarea lui Christos? Astfel, pe lângă durere, nu se poate să nu simţiţi şi o mare înălţare sufletească. Dumnezeu să vă dea puterea de a purta suferinţa aceasta şi a o birui.

Câteva rugăminţi de ordin practic: Nu lăsaţi să moară «Libertatea»! Din ea va putea trăi familia mea...

(Aci ne arată, că, neavând altă avere, lasă copiilor săi şi iubitei soţii, singura sa avere, această «Libertate», care îi va ajuta să poată trăi. Foaia să meargă numai pe linia de ţinută ce el i-a dat-o decând o scoate sub îngrijirea sa, ţinuta legionară creştină, pe care o crede mântuitoare pentru neam şi ţară. Apoi urmează:)

«Scumpii mei părinţi, în durerea voastră, gândiţi-vă la ce au avut de îndurat şi alţi părinţi, ca Moscardo, care a stat de faţă la telefon la împuşcarea fiului său? Si totuşi nu a desnădăjduit, ci a luptat şi a trăit, pentru a-şi împlini datoria!

«Eu aşa am înţeles datoria vieţii mele. Am iubit pe Christos şi am mers fericit la moarte pentru El! De ce să vă chinuiţi prea mult, când eu am sufletul mântuit, în împărăţia lui Dumnezeu?

Al vostru mult iubitor,
IONEL

(Din scrisoarea lui Ion I. Moţa către părinţii săi, după plecarea în Spania).

Cântec pentru slava lui Moţa şi Marin

Ce Rarău, ce iezăr, care cremeni
i-a rodit în pântec fraţi şi gemeni?
Tânără furtună de lumină
i-a născut din coapsa ei mezină?

S'au desprins dintr'un iconostas,
ori din şold de paloş de viteaz?

Poate-au pogorît din dimineaţă,
din azur, din paturi, din sâneaţă
Poate — aurora şi aiazmă —
s'au fost rupt dintr'o catapeteazmă...

O sămânţă de Arhanghel a căzut
şi i-a odrăslit pe ei, din lut.

Că pe fruntea lor ardea cunună
de Rusalii, ca un cerc de lună,
şi sub coastă pâlpâia o spadă
şi Iisus cu umbră de zăpadă...

Când treceau printre viteji de stei,
codrii verzi se despicau şi ei.
Brazi cântau cu braţu 'ntins în soare,
munţii ascultau în sărbătoare.

Luminând mergeau printre prigoane.
Se făceau prigoanele icoane.
Temniţa, funingine jilavă,
se sfinţea în urma lor cu slavă.
Peste ocna lor de mucegai
cerul arunca un pumn de rai...

Braţul lor, în verde arcuire,
boltă înălţa, de mânăstire,
sau căra din mare lespezi drepte:
peste veac clopotniţe şi trepte.

Sfânt al ţării, Ion-Gură de aur,
Sfânt pietrar al Neamului şi faur,
şi Vasile, mucenic dulgher,
cioplitor de fulgere şi cer...

Sângele lor — flacără de soare —
era, poate, din aiazmatare,
că s'a dus să fumege, tămâe,
pentru Crucea răstignită'n cue.

Moartea lor de sfântă rugăciune
vor veni altare şi-o vor spune.
Şi baladele s'or pogorî din munte
să le ducă numele pe frunte.

de RADU GYR

INCHINARE

Laudă pământeană prin slovă meşteşugită nu putem aduce, pentrucă nu se cade a coborî cele de peste lut în lume. Nu ridicăm psalmi şi nici cântece de slavă omenească.

Ci, cu faţa spre Crucea pe care, de bună voie, v'aţi răstignit, ne frângem genunchii şi ne închinăm.

Deoarece voi pentru slobozirea noastră, a tuturora, aţi căutat şi aţi primit, bucuroşi, moartea de martir.

„BUNA VESTIRE"

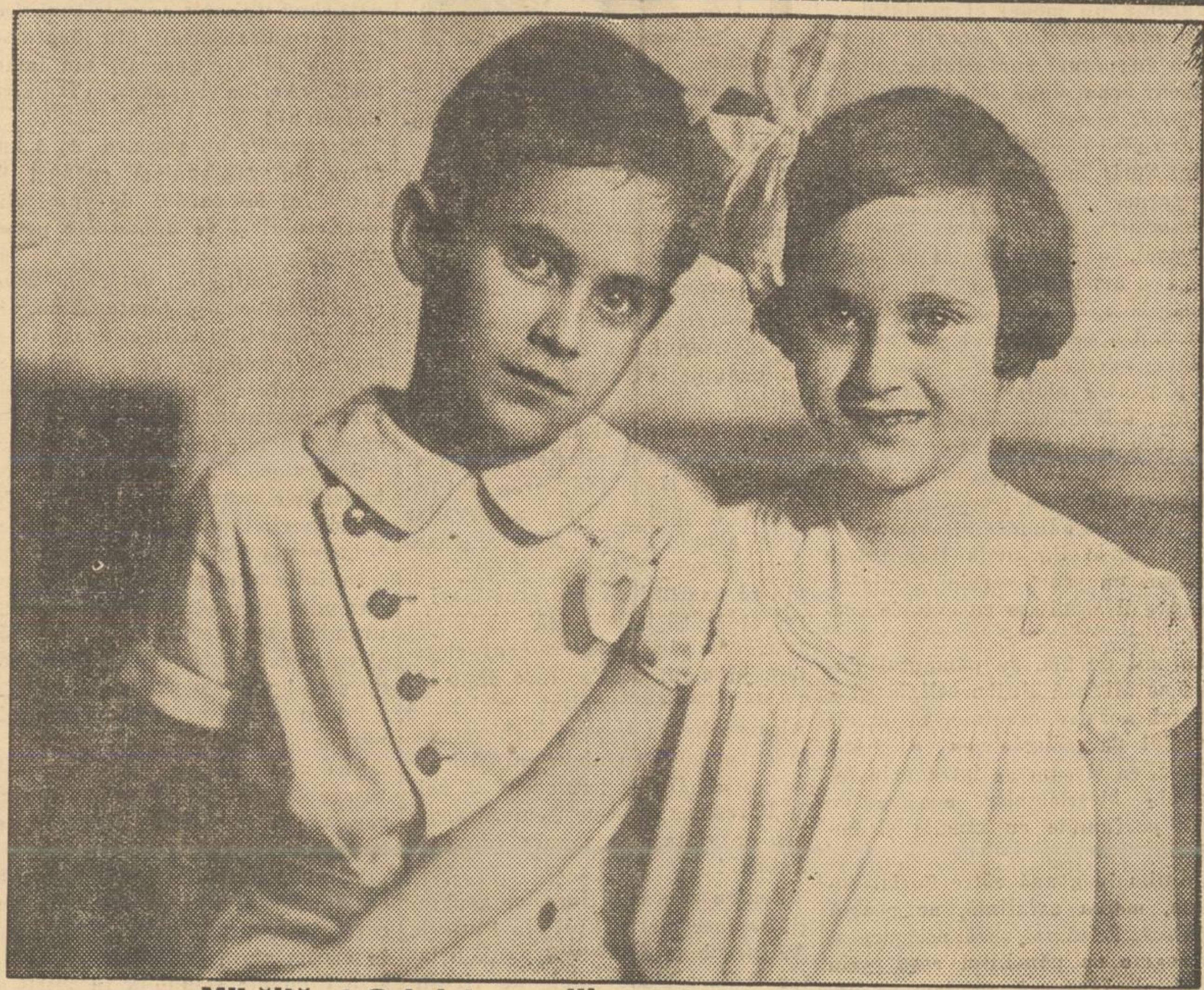

Mihăiţă şi Gabriela, copiii lui Ion I. Moţa

Nu dezerta! Pentrucă dezertare se chiamă faptul de a părăsi calea care porneşte din sătucul tău şi până la tine, pentru a te integra într'o vieaţă artifcială în slujba instinctului de parvenire. Nu tânji după vieaţa aceasta infernală a plăcerilor materiale care-ţi torturează imaginaţia, îţi perverteşte fiinţa şi te îndepărtează dela împlinirea datoriei faţă de ai tăi şi neam. Să ştii că vieaţa aceasta nu e firească, să ştii că ne-au confecţionat-o străinii de sângele şi de idealurile noastre. Să ştii că ea este pânza de păianjen pe care o ţes duşmanii neamului pentru ca să te paralizeze pe tine şi pe cei de-o seamă cu tine. Să ştii că betonul armat al palatelor ce se ridică pădure, este frământat cu toată sudoarea neamului tău şi tot luxul acesta ofensator care circulă pe stradă şi în locuri de petrecere se face prin exploatarea muncii şi-a producţiei neamului tău. Să mai ştii că în vreme ce în centrul oraşului înstreinat chiue drăcesc răsfăţul, la margine, în mahalalele care adăpostesc muncitorii adevăraţi, fraţi de-ai tăi veniţi de pe la sate, se sbate în mizerie neagră o lume întreagă.

Nu să ajungi «puternic» te pregăteşte, ci drept. Nu pentru binele tău să lupţi şi să munceşti, ci pentru binele şi salvarea neamului tău. Nu singuratic, închis în turnul egoismului tău, ci înmănunchiat cu cei de-o seamă cu tine în slujba neamului, soldat viteaz în serviciul comandat al cauzei naţionale.

Se dă astăzi o luptă pe vieaţă şi pe moarte între lumea veche şi legiunile tinere ale lumii noi. Deoparte cei cari şi-au uitat originile, şi-au renegat credinţele, şi-au trădat încrederea pusă în ei, beneficiarii vieţii materiale, de cealaltă parte oastea fără nume a tineretului, legiunile verzi ale încrederii în virtuţile neamului, vitejii cari pregătesc o vieaţă nouă în ţară nouă, cu preţul libertăţii şi, de multe ori, al vieţii lor.

Păşeşte hotărît şi goneşte dela tine toată ispita şi toate puterile răului. Sfarămă cu pumn viguros plasa minciunii, alungă pofta de vieaţă eftină, ocoleşte mirajul şi artificialitatea vieţii de stradă. Munceşte şi crede. Aminteşte-ţi că eşti venit aci să îndrepţi, nu să te pierzi. In tine şi în camarazii tăi se află sămânţa lumii de mâine. Faceţi-o să rodească prin muncă aprigă, prin jertfă şi prin lepădarea de sine. Neîncetat, îndârjit, cu puteri reînoite, în slujba aceleiaşi idei: neamul.

(fragment din articolul *«In slujba Neamului»*, publicat în *«Cuvântul Studenţesc»* din 20.XI.1935).

Era o datorie de onoare care apăsa pe umerii generaţiei noastre. Mi-am făcut-o cu acelaş drag, ca şi cum ar fi fost vorba de ţara mea.

(Din scrisoarea lui Vasile Marin către soţia sa, la plecarea în Spania).

Scrisoare dela Majadahonda

Pentru Mihai şi Gabriela

Copiii mei, din zarea de departe,
De unde numai Dumnezeu cuvântă
Vă scriu, pentru viaţa voastră, carte
Urzită tot din slovă sfântă.

Tăticul vostru, a plecat, voi ştiţi, odată spre Apus
Să poarte luptă pentru Dumnezeu şi Cruce.
In graba mare, însă, nu v'a spus,
Cât timp va sta şi unde se va duce...

Când anii vi s'or aduna cunună,
Veţi înţelege drumul meu îndepărtat.
Odată, cartea mea o să vă spună,
Spre care zare am plecat...

Bunicul mâine să vă scrie,
Din fapta voastră, imn, de slavă.
Să creşteţi, tare, altă Românie
Şi să vă fie ţara dragă...

Să vă rugaţi, cu mama, la Icoană
Ingenunchiaţi, în fiecare seară.
Să plângeţi pentru fiecare rană,
Din câte ard, acum, în ţară.

Copiii mei, e ceasul de plecare,
S'aud chemări şi glasuri sfinte.
Pentru destine legionare,
Eu v'am lăsat, din drum, cuvinte.

Să fie viaţa voastră primăvară,
Sădită'n măreţie şi poveşti.
Să ridicaţi, viteji, o nouă ţară
Pe plaiurile noastre strămoşeşti.

Copiii mei din zări legionare
Imi sboară gânduri le, — roi.
Să ştiţi, în ceasul de plecare,
Tăticul s'a gândit la voi.

VALERIU CARDU

Din Duhul lor, al celor căzuți

† ION I. MOȚA

Legiunea a ieșit pe poziție. Ridicându-și umerii săi lați și pieptul gata de moarte în pragul deșertului roșu și totodată în inima stăpânirii vițelului de aur al finanței internaționale care, cu politicianii partidelor vechi, sugrumă pe muncitorul și cărturarul român, — această Legiune va ținti și stăpâni, cu fierul său, atât furtuna roșie cât și poftele nesătule ale politicianilor și ale bancherilor jidani, aducând o viață nouă, zori noui de lumină pe întinsul desnădejdii de astăzi.

Prin: Dreptate, pedeapsa și avântul care îi stau la temelie.

Garanția acestor împliniri stă pe deoparte în trecutul, în voința și neînduplecarea șefului nostru, iar pe de altă parte în groaza pe care o au de noi acei cari sunt vinovații rânduelilor de astăzi, groază care-i mână la cele mai nevrednice persecuții de care ne împărtășesc, fără odihnă, de zece ani de zile

(ION MOȚA: *«Stăpânirea furtunii»*)

In sunetele de fanfară ale tinereței, din lungul și largul țării întregi, răsună pasul ritmat și sigur al legionarilor. Ei cunosc o singură deviză: lupta. O singură flamură: națiunea. O singură țintă: victoria.

(VASILE MARIN. Din articolul «Contra ofensiva statului demo-liberal»)

Și astfel, azi, privim cum ursita ne răpește tot ce putea să ne fie încleștare deplină cu viața, plinătate de rod și fericire, privim cum, în câteva zile, ursita aceasta vrăjmașe va fi desăvârșit risipirea atâtor așteptări trecute prin firul atâtor ani.

Rămânem într'o tinerețe fără primăvară, față'n față cu moartea, desrădăcinați din rânduiala și bucuria personală. Dar totuși acest pustiu din sufletul legionar se populează pe încetul cu o altă lume, a trăirii eroice, cu dragostea de luptă și de camarazi, cu voluptatea jertfei. Iar bucuria biruinței ne va fi cu atât mai mare cu cât vom simți mai adânc cât de scump am plătit-o, cu cât vom simți mai adânc cât de dragi ni-au fost dorurile și plinirile zadarnic așteptate.

(ION MOȚA: «22 Mai»)

Se pot sinucide, prin morala democrației și a socialismului, țările apusene cari au închis ciclul culturii lor. O țară ca a noastră nu-și îngădue disperarea civilizației, înainte de a fi realizat o cultură.

Și legionarismul va da pentru 500 de ani o cultură proprie nației acesteia.

Legionarul este omul care își trăește vieața către înlăuntrul său, în opoziție cu «civilizații» predicatori ai materialismului istoric, cari trăesc către afară.

Pentru legionar orice problemă este un examen de seriozitate. Nimic nu i se pare «ușor», nimic nu i se pare superficial. Tragismul este vibrația sufletească în care se desfășoară voința legionarului. Legionarii repudiază o lume în care creerul domnește, pentrucă sufletul a demisionat, cum spune așa de frumos Spengler.

(*Vasile Marin: «Note»*)

Spiritul de jertfă este esențialul!

Avem cu toții la dispoziție cea mai formidabilă dinamită, cel mai irezistibil instrument de luptă, mai puternic decât tancurile și mitralierele: *este propria noastră cenușe!* Nici o putere din lume nu va putea evita prăbușirea atunci când se menține pe cenușa unor luptători viteji, căzuți pentru dreptate și Dumnezeu.

Camarazi! Trecutul tuturor luptelor românești și al luptelor studențești ne învață să mânuim această teribilă armă: Propria noastră jertfă!

ION I. MOȚA «Esențialul»

Când vei spune cumpliților tăi dușmani: Nu-mi pasă dacă mă vei sdrobi sau nu, nu-mi pasă dacă voi vedea sau nu ziua biruinței, dar sunt sigur că jertfa mea va aduce prăbușirea voastră, și când pornești și te menții în luptă până la capăt cu această hotărîre senină, nu încape nici o îndoială că porți în tine o forță pe care nici o tehnică represivă nu o poate birui.

ION I. MOȚA: («Esențialul»)

In 1922 studențimea cea adevărată și-a găsit formula mântuirii ei și într'un deceniu de luptă, aceasta a devenit formula mântuirii neamului întreg.

Victoriei finale nu-i mai lipsește decât data.

(Vasile Marin: *«Cele două studențimi»*)

Apropiata biruință legionară va fi începutul marei ascensiuni și străluciri a poporului românesc în lume.

Pentru cucerirea acestei biruinți, să ne ridicăm cu toții gata de moarte, în duhul lui Horia, al lui Iancu și al Căpitanului.

18 Septembrie 1935.

ION MOȚA
«Rânduri de creștet»

Mișcarea legionară nu este o mișcare creiată cu cadre, sortită să piară de astăzi pe mâine; este în sensul epocei noastre de naționalism profund.

Mișcarea legionară poartă în ea însuși germenul ființei ei de mâine; ea nu poate muri, așa după cum o națiune nu poate muri, nu se poate suprima pur și simplu, continuă vieața cu acelaș elan și cu dorința de a promova ceva care să angajeze rădăcinile puternic în pământ.

VASILE MARIN
fragment dintr'o conferință

LA ICOANĂ

«Pământul Strămoșesc», din 1 August 1927 (Anul I, No. 1).

Dela icoană și altar am pornit, apoi am rătăcit o bucată de vreme purtați de valurile omenești și n'am ajuns la nici un mal, cu toată curățenia impulsurilor noastre (rămasă interioară, nu impusă valului care ne purta)... Acum, cu sufletul greu, răzlețiți, sfârticați, ne strângem la adăpost, la singura căldură și alinare a noastră, readucătoare de puteri, la picioarele lui Isus, în pragul orbitoarei străluciri a cerului — la icoană...

Noi nu facem, și n'am făcut o singură zi în viața noastră, politică... Noi avem o religie, noi suntem robii unei credințe. In focul ei ne consumăm și, în întregime stăpâniți de ea, o slujim până la ultima putere. Pentru noi nu există înfrângere și desarmare, căci forța, ale cărei unelte vrem noi să fim, e etern invincibilă.

Nu putem discuta deocamdată în amănunte cauzele prăbușirii sistemului de până acum. Să fie spus doar atât, în aceste clipe de zămislire nouă, să fie spus clar și hotărît, spre a imprima caracterele noului sistem născând: lumină din lumină!

Intunericul patimilor nu va putea niciodată cristaliza un focar de lumină salvatoare. Iar ceeace căutăm și dorim noi din toată ființa noastră, e lumina, e înstăpânirea din nou a vieții așa cum a voit-o Dumnezeu : viață de adevăr, de dreptate, virtute. In aceasta consistă mântuirea, cu scăparea de Jidani și de toate plăgile ucigătoare care ne mistue : *readucerea rodului* în via dumnezeiască azi bolnavă și stearpă, în națiunea noastră (măcar în ea) căzută în ghiarele satanice stârpitoare ale sufletului și aducătoare de pieire. Această *nouă fecundare a sufletului pierdut al unei națiuni*, nu se poate face decât prin cea mai pură esență de lumină, de virtute.

De pregătirea și cultivarea acestei esențe am căutat noi a ne îngriji încă de mult, de când prevedeam ceasul desiluziei amare. (Vom dovedi la timp că am prevăzut acest ceas). Și am ajuns la crezul că ea nu poate fi creiată, păstrată, cultivată și apoi întrebuințată la operația de regenerare, decât în mediul ei creator. Ea nu poate fi găsită și captată decât la izvorul ei: la picioarele Mântuitorului, sub iubitoarea oblăduire a lui Dumnezeu. Vrem viață, scântee mântuitoare, vrem cale isbăvitoare... *«Eu sunt calea, adevărul și viața»*, e sentința neclintită a lui Isus. Deci la El, la Dumnezeu, la harul său am alergat, pentru a primi scânteea vieții pe care s'o redăm Neamului nostru condamnat. La El am alergat, dar piedici și rătăciri ni s'au ridicat în cale, și acțiunea noastră a tânjit. Vrem să trecem peste piedici! Am și trecut... A fost o zi dureroasă pentru noi ziua aceea de lepădare și îndepărtare a piedecilor, căci ne erau crescute în suflet, ba chiar le iubeam. Dar am învins durerea, am ridicat fruntea și am călcat asupra lor. — Acum, în pustiu, suntem iarăși liberi, în fața viitorului. Cadrele pe care ni le alcătuim de astă dată, trebue să cuprindă, și vor cuprinde, numai crezul, dorința și acțiunea salvatoare, ferite de tot ce e umbră și întunerec.

Vrem să construim deci (și, cu ajutorul lui Dumnezeu vom construi) o celulă de strălucitoare lumină, care va acționa, adică va lumina și deci va mântui. Nu suntem creatori de lumină. Ea se află numai la Dumnezeu. Nu suntem făuritori ai mântuirei dorite, ci vrem să fim simple unelte ale acestei forțe salvatoare, pe care n'o căutăm așadar în altă parte, decât în singurul loc unde se află: la Dumnezeu.

Deci: *la Icoană!*

Această căsuță e, natural, un sistem. El există, de-acum. Și, ori-ce sistem viu e mișcat de o forță. In sistemul societăților omenești, forța nu se captează decât prin organizare. Așadar sistemul nostru trebue să aibă o organizație, și o are. Organizația însă, nu se poate naște și desvolta sănătos, fără rânduială, erarhie și mai ales fără un Conducător.

De aceea, organizația noastră are un șef, neales de nimeni, ci consimțit de cei-ce, atrași de o forță tainacă, au venit să constitue ,sub conducerea unui șef, celulele ordonate și disciplinate ale organizației. Acest șef al nostru este *Corneliu Zelea-Codreanu.*

Sistemul nostru, această coșniță cu rânduiala și conducerea ei, strâns unit în jurul stâlpului credinței în Dumnezeu (singurul ei stâlp de sprijin), își începe, în fața lumii, munca, strădania, de care ne e legată singura nădejde de mântuire.

Avem credința că, de astă dată, mergem drept la țintă și biruința este asigurată. Neamul va fi servit, mântuit, deoarece nu înțelegem să ne mai depărtăm nici o clipă dela Icoană și dela porunca ei. Nu mai lucrăm deci noi, ci ea, care este neînvinsă.

Celor destul de tari la suflet pentru a ne înțelege, a ne aproba și însoți de pe acum, le trimitem chemarea noastră: la Icoană!

Ceilalți, cei mulți, vor veni mai târziu, dar vor veni sigur.

† ION I. MOȚA

Arhanghelul Mihail

Armonia proporțiilor arhitectonice, simfonia de linii și arcade, geniala distribuție a spațiilor, ne-au fermecat privirile și ne-au îmbătat sufletele. Iar la urmă, în vreme ce vizitam muzeul Universității, ne-a apărut deodată lângă o ușă, sculptat în argint, strălucitor ca lumina Domnului, Arhanghelul Mihai, protegiuitorul nostru; cu sabia lui de foc ne trasă parcă drumul cel bun pe care pășim de când am plecat, continuu sub supravegherea lui.

După amiază, îmbarcați în trei automobile, elegante, conduse de voluntari cari în viața de toate zilele sunt avocați, profesori, etc, puse la dispoziția noastră de generalisim, pornim, mereu însoțiți de ofițerii Villalba și Garzon, înspre Soria, localitatea în care se află generalul Moscardo, eroicul apărător al Alcazarului, căruia urmează să-i înmânăm spada de onoare pe care i-a oferit-o scumpa noastră Gardă de Fier.

Pe șosele perfect asfaltate, cele trei automobile gonesc în noapte spre noua destinație.

La orele 18 sosim la Aranda del Quero, unde comandantul Villalba propune să rămânem [illegible] urmând ca drumul să-l continuăm a doua zi. Zis și făcut. Instalați în casa de adăpost a oficiului național de turism spaniol, suntem cu toții de acord, și recunoaștem că o casă de adăpost atât de perfect utilată, distribuită și instalată, n'am întâlnit încă nicăeri. Este cu siguranță un model al geniului.

O masă excelent servită și un somn în paturi confortabile, ne-au refăcut acum după sbuciumul indelungatei noastre călătorii.

Duminică dimineața ne îndreptăm către Soria, unde se află generalul Moscardo.

Duminică, 6 Decembrie 1936 (Sf. Nicolae). — Ne-am sculat de dimineață și am coborît cu toții în fața casei de adăpost dela Aranda del Quero. Un soare călduț și cerul senin ne îndemnă să ne strângem în grup pentru obligatoria fotografie pe care o ia Clime. E ziua lui Nicolae Totu și întregul grup ține să-l felicite, care cu pupături, care cu strângere de mână.

Imediat ne adunăm în camera lui Moța, unde Părintele Dumitrescu oficiază un scurt serviciu religios, pe care îl ascultăm cu evlavie sporită.

La mii de km. de pământul Patriei se oficiază slujba religioasă a dreptei noastre credințe. Și razele soarelui ne mângâe cu o mână blândă, ca și cum ar intra prin ferestrele bisericuțelor noastre de țară, parfumate cu tămâie și busuioc.

Pornim în goană către Soria. Șoseaua, mereu asfaltată, ne poartă prin sate de piatră sură, pe margini de coame cu pământul roșu, prin pustietate fără rod. Suntem pe podișul vechei Castilii, podișul pământului sărac pe care nu se pot hrăni decât caprele și măgarii cari se mulțumesc cu ciulini. Din sate și din târguri răsar dese, tot mai dese berete roșii ale carliștiilor, populari prin părțile acestea.

La ora 12 ajungem la Soria, cartierul Generalului Moscardo.

Pe dreapta și pe stânga sunt înșirați falangiști și navarezi, cari ne salută cu căldură.

Am ajuns la Palatul prefecturii. In capul scării, între ofițerii săi de stat major, ne așteaptă generalul, care ne urează bun sosit. Suntem conduși sus și după prezentările de rigoare, în fața tuturor reprezentanților civili și militari ai puterii, are loc ceremonia predării sabiei de onoare.

Generalul Cantacuzino oferă sabia, pronunțând câteva cuvinte.

Răspunde Moscardo vădit impresionat, în spaniolește.

E atâta căldură în cuvintele eroului dela Alcazar!

Și când vorbește de legătura prin care — prin noi și el — poporul român și poporul spaniol se unesc întru apărarea aceluiaș ideal, fața i se purpurează și ochii îi lucesc.

Moscardo nu are de loc aerul clasic al eroului, așa cum îl proectează imaginația populară. Este un bărbat inalt, cam de 56 de ani, poartă ochelari, și o anumită discreție, care i se citește pe față și în mișcări, îi dă înfățișarea mai degrabă a unui profesor universitar decât a unui militar. Este de o modestie excesivă și de o politețe cum numai oamenii cu adevărat mari o pot arăta. Și totuși, câtă nobilă virtute, cât viril temperament clocotesc în omul acesta, care timp de 72 de zile a organizat rezistența Alcazarului în care se închisese falanga onoarei spaniole, care își vede un alt fiu — locotenent — ucis la Barcelona și care tremură acum pentru viața altuia care luptă în Asturii!

Pentru educația tinerelor generații se face mereu apel la Plutarh. Ar face bine educatorii dacă, printre frumoasele exemple de virtute din lumea antică, ar mai apela și la exemplele timpurilor noastre; fapta lui Moscardo depășește cu mult actualitatea și înscriindu-se în eternitate, se ridică, cu sau fără voia noastră, la valoare de simbol.

La banchetul care s'a dat pentru noi, l'am văzut pe generalul Moscardo așezat în fața mea.

Părea copleșit de propria lui glorie și parcă se jena de tot ceeace se întâmplase. Ne privea ca și cum și-ar cere scuze.

Am vizitat muzeul orașului, care cuprinde multe săli, toate încărcate cu săpături dela Numantia, aflată la vreo 40 de km. de Soria. Pe multe vase am descoperit svastica și antisvastica de care nici chiar îngrijitorul muzeului nu avea o idee precisă.

Suntem apoi primiți pentru foarte scurt timp — întrucât trebue să ne grăbim ca să ne întoarcem la Aranda încă înainte de căderea nopții — la sediul local al Falangei spaniole, unde ni se face o recepție deosebită.

Participă și generalul Moscardo cu tot statul său major.

In numele Falangei vorbește șeful respectiv, iar pentru noi răspunde Ionel Moța, după care mica noastră echipă intonează bărbătește «Imnul tinereții legionare».

Și iată cum, pentru întâia oară, în Spania, la mii de km. de țară, sub bolțile unui palat vechi cât istoria, răsună în accentele muzicii făcută de camaradul legionar Manzatu, versurile coplite din tăriile cerești ale poetului nostru drag Radu Gyr!

Și suntem cu deosebire emoționați când ultimele accente sunt acoperite cu urale ieșite din piepturile tuturor, ofițeri generali sau falangiști. «Arriba Espana», «Trăiască România»!

Plecăm. Pe un parcurs de 5 km. afară din oraș, suntem conduși de generalul Moscardo, de prefectul districtului și de numeroase personalități.

La despărțire, cei doi eroi, generalul Moscardo și Cantacuzino, se îmbrățișează. Și echipei noastre i se rezervă o amintire prețioasă; Șeful Falangei dela Soria își desface dela brâu un frumos pumnal pe care îl oferă simbolic lui Ionel Moța.

Am rămas din nou singuri, în automobilele noastre, însoțiți de cei doi ofițeri: Comandante Villalba și Subteniente Garzon.

Ne întoarcem prin aleea de plopi.

O mică etapă la Burgo de Osma, un mic oraș. Preotul local, un tânăr și entuziast păstor de suflete, ne duce să-i vizităm catedrala.

Pășim la lumina de ceară a lumânărilor și ne minunăm.

Și dintr'odată, dintr'o nișă uriașă, răsare sculptat patronul nostru care nu ne părăsește nicăeri, Arhanghelul Mihail.

Părăsim Burgo de Osma. E noapte cu stele. Tăcem și ne depănăm fiecare gândurile. Și toate se întâlnesc în acelaș plan: O Spanie eliberată și o Românie reînnoită în spirit și în ideal.

† VASILE MARIN

† VASILE MARIN

Grija pentru famila mea să nu vă copleșească. Dumnezeu nu o va lăsa muritoare de foame. Toate se vor aranja bine.

Scumpa mea mamă, sunt îngrijorat de moarte de răul pe care și-l va face mama prin lungile neliniști după aflarea plecării pe front, apoi de puterea mamii de a rezista loviturii pierderii mele.

Scumpă mamă, cu lacrimi în ochi îi spun mamii, cât și tatii, ultima mea dorință: fiți tari, stăpâniți-vă durerea, și trăiți pentru ocrotirea copiilor mei.

A lor e nenorocirea mai mare, dacă toată lumea își va pierde puterea de rezistență și se va frânge sub povara durerii.

Măcar din dragoste pentru Mihai și Gabriela, repet într'una rugămintea mea fierbinte, de a fi tari, a fi curagioși. A avea încredere în ajutorul lui Dumnezeu, pentru suportarea nenorocirii personale materiale (căci nenorocire sufletească nu este).

Cât de liniștit aș fi eu, să am încredințarea aceasta, că veți fi tari. De aceea vă rog, să auziți clipă de clipă chemarea mea : nu vă lăsați răpuși ! E mai rău atunci.

Și ertați-mi, scumpii mei părinți, tot sbuciumul pe care vi l-am adus în viață.

Nu l-am adus decât din dragoste de Dumnezeu și de Neam, din inimă curată.

Vă îmbrățișez acum cu tot sufletul meu și sunt sigur că-mi veți împlini dorința de a înfrunta durerea cu tărie și încredere în mila lui Dumnezeu.

(Din scrisoarea lui Ion I. Moța, către părinți și surori, după plecarea în Spania).

Generația noastră, strânsă în jurul acelora cari au înscris cu sângele lor pe drapelul de luptă, faptă și jertfă, neprecupețindu-și tributul, își merită existența și misiunea istorică. Ea a înțeles că atâta valoare i se poate presupune cuiva, câtă înălțime atinge idealul pe care îl militează. Cât mai neîntârziat ea își va transforma crezul în faptă. Cu siguranța deplină a izbândei, înapoia ei stând gata să dea iureș, națiunea întreagă.

(Vasile Marin: *«Națiunea împotriva statului de import»*).

Inchiorile noastre, prigoanele noastre, mormintele noastre tinere! Ursitoarele au trebuit *să ni-le hărăzească! De aceea, le vom avea și în viitor, până în ziua biruinței pe care, totuși, nu toți o vom vedea. Căci așa a vrut și Dumnezeu: germenul unei înnoiri să nu poată crește decât din moarte, din suferință. Trebue să plătească cineva, cu suferință, păcatele care au prăbușit un neam, trebue să răscumpere cineva prin durere mântuirea de mâine (nu pentru vreun dor de răzbunare al lui Dumnezeu, ci, poate, pentru a-i dovedi, astfel, că mai este rodnicie sufletească într'o lume condamnată). Nici Mântuitorul n'a putut birui fără suferință și jertfă; să constatăm faptul, fără a mai scruta pricinile.*

22 Mai ION I. MOȚA

In statul legionar de mâine conducerea, așa cum se întâmplă astăzi în cadrele Legiunii, o au acei care înțeleg să se jertfească pe ei. Incepe câștigul prin jertfirea ta când pornești la treabă. Veți spune: da, dar la capătul activității mele unde este răsplata? Astăzi răsplata constă din funcțiuni, sume de bani, valori materiale de orice ordin. Pentru ziua de mâine legionarii angrenați în cursul unui stat într'adevăr al ființei noastre românești își vor găsi satisfacția lor în binele pe care l-au adus comunității.

Această supremă detașare de material și această spiritualizare o va simți legionarul numai în urma desăvârșirii, în urma realizării operei. Legionarii se ridică dincolo de vieața de toate zilele, de vieața fizică a fiecăruia dintre noi. Forma aceasta, nu de asceză care este ceva impus în vederea unui scop pe care îl urmărești, poate sublim, dar această conștiință la care ajungi printr'o depășire a ta de tine însuți, aceasta poate constitui cheia de boltă a legionarului de mâine.

(VASILE MARIN: *fragment dintr'o conferință*)

Jertfa este astfel măsura creștinătății noastre.

Cine a jertfit ceva, în acest fel, înțelege și vede mai bine pe Mântuitorul care se naște, și se bucură mai mult, căci simte o apropiere, o comunitate între o părticică a structurii lui și Dumnezeul cel viu care coboară printre noi.

Sunt oare mai aproape de taina Crăciunului cei cari o viață întreagă au respectat doar granițele poruncilor, vrând-nevrând, fără a se fi luminat însă în adâncul lor prin puterea vie a dragostei care duce la jertfă?

(Ion I. Moța: *«Măsura creștinătății noastre»*)

PREZENT!

„Cei ce-au căzut uciși de gloanțele dușmane,
„Pășesc în rând cu cei-ce au rămas“...

(Cântec legionar.

Lisabona, 3 Decembrie 1936

Articolele din acest caet (cât și, eventual, din alte caete) vor apare în „Libertatea", câte unul în fiecare număr (sau, dacă nu isbutesc a scrie prea multe câte unul la două numere) așa încât ziarul să aibă articole de ale mele timp de câțiva ani, lucru care cred că va sporii trăinicia ziarului. Acestea pentru cazul când nu mă mai întorc din Spania.

Căci dorința mea este ca „Libertatea" să continue a apărea, ea fiind singurul izvor de venit al familiei mele, și putând totodată aduce prețioase servicii Legiunii.

I. M.

Dumnezeu a vrut să mă numere și pe mine — poate și pe alți camarazi ai mei, legionari români ai Căpitanului — printre fericiții luptători căzuți în Spania pentru apărarea Crucii. Iată, spun că sunt «fericiți» acești luptători — deși mulți dintre noi lăsăm în urma noastră copii, soții, ființe dragi și fără alt sprijin decât noi — deoarece e fericit cu adevărat numai omul care trece astfel prin viața pământească încât să poată nădăjdui în mântuirea sufletului său. Iar cei pe cari Dumnezeu ne-a ales și ne-a primit să-i fim apărători cu prețul sângelui și vieții noastre, aceștia, putem avea o puternică nădejde de mântuire a sufletului, cu toate păcatele noastre de până acum.

Nici o putere, nici o dragoste nu este deasupra Neamului, nu se poate împlini decât în Neamul său, afară doar de puterea lui Christos, de dragostea pentru el. Cristos este acelaș și în Spania și în România. Când o oaste diavolească se ridică pentru a isgoni pe Cristos din lume, când în fața luminoasă a Mântuitorului se trage cu baioneta și cu mitraliera, atunci, toți oamenii, din orice neam ar fi, trebue să sară în ajutorul Crucii. Cu atât mai mult cu cât cei cari lucrează acum la dărâmarea creștinismului în Spania, nu se mulțumesc cu nenorocirea acestei țări ci vor ataca mâine așezarea creștinească și românească a tuturor țărilor, așa dar și a României noastre.

Dar dacă dragostea de Cristos, puterea lui Cristos, am spus că este deasupra neamurilor, putând să ne aducă pe noi Românii să luptăm pentru Cruce pe pământul străin al Spaniei alături de spanioli, de nemți și de italieni, — aceasta nu înseamnă că puterea creștinătății și dragostea de Cristos ne scot din neamul nostru, ne înstrăinează de el. Căci neamul nostru nu poate trăi fără credința noastră creștină. Apărând creștinătatea chiar pe pământ străin, noi apărăm o putere care e isvor al puterii neamului nostru, iar ascultând de îndemnul dragostei de Cruce noi ne supunem aici în Spania, dragostei pentru Neamul nostru românesc.

Așa dar noi luptăm, noi cădem aici, pentru apărarea legii noastre strămoșești, pentru fericirea neamului românesc, pentru învierea lui prin lupta Legiunii, prin noua zidire pe care i-o aduce Căpitanul. Fapta noastră e o piatră de unghiu a acestei noui zidiri legionare românești, zidire care urmând voința forții care așa a fost încă de pe vremurile de legendă ale Meșterului Manole — a cerut îngroparea noastră în temeliile pe care, de-acum veacurile nu le vor mai putea dărâma.

Iată pentruce m'am despărțit acum și eu de cei scumpi mie, de ce nu voiu mai fi printre voi trupește, iubiți camarazi și cetitori ai «Libertății».

Dar un cântec legionar spune atât de frumos:

«Cei ce-au căzut uciși de gloanțele dușmane
«Pășesc în rând cu cei, ce au rămas».

De asemenea legionarii știu bine că atunci când la adunarea frontului legionar, se face «apelul morților», adică strigarea luptătorilor morți în luptă,—toți legionarii răspund cu putere și credință, în locul celui care nu mai are glas:

PREZENT!

Adică cel plecat și chemat acum la apel, nu este cu adevărat plecat dintre cei rămași în viață, ci el este prezent, este viu în sufletele tuturor.

Răspund și eu astăzi, prin această dragă gazetă a mea, celor cari m'au iubit și cari se îndurerează de plecarea mea trupească dintre ei:

PREZENT!

Sunt cu voi, sufletul meu nu v'a părăsit.

Și iată, ca să vă dau dovadă, să vă fac poate bucuria rămânerii mele printre voi, am scris, în zilele de luptă trăite de noi pe pământul spaniol, mai multe răvașe către voi, iubiții mei camarazi și cetitori ai «Libertății». Am scris destule pentruca să aveți de-acum înainte în fiecare săptămână, vreme de mai mulți ani, în paginile acestei «Libertăți» dragi mie și vouă, câteva rânduri de-ale mele, prin cari voiu poposi în sufletele și în gândurile voastre. Ca să mă aveți astfel și mai mult alături de voi, dacă acest sfat cu mine v'a fost drag.

Eu pășesc așa dar mai departe în rând cu voi cei cari ați rămas.

In fiecare săptămână «Libertatea» mă va aduce alături de voi, pentru a vă vorbi și despre lucruri mai mici și despre altele mai mari, pentru a vă povesti crâmpee din luptele noastre, dar, mai ales pentru a vă cere aceea ce noi am avut în cea mai mare măsură și o așteptăm dela voi în măsură și mai mare.

Dragoste și credință deplină în Căpitan și în Legiunea lui, în Legiunea noastră!

Lisabona (Portugalia), la 3 Decembrie 1936 în ziua plecării noastre spre pământul spaniol.

ION I. MOȚA

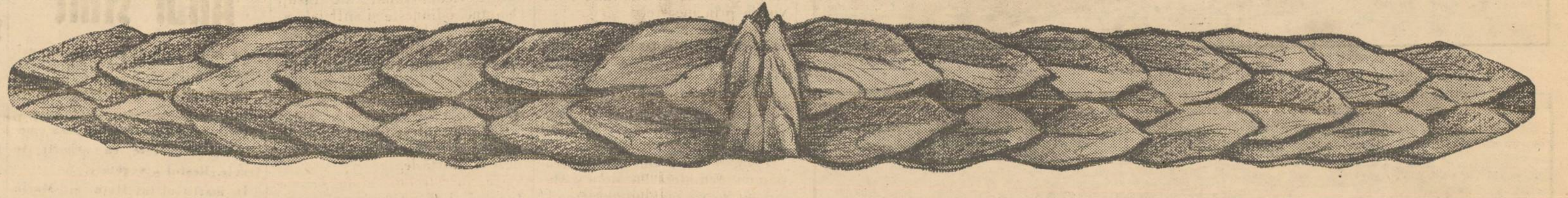

Să ne gândim la Dumnezeu

Să ne ridicăm cu gândul la sufletele martirilor noștri Moța-Marin, Sterie Ciumetti,

și ale tuturor camarazilor căzuți pentru Legiune sau morți în credință legionară

Să credem în învierea României legionare și'n sfărâmarea zidului de ură și de mișelie care o înconjoară

JUR CA NU VOI TRADA NICIODATA LEGIUNEA!

Prinos de lacrimi și rugăciuni pen

S'a împlinit un an de când v'ați dus. In rândurile noastre de luptă locurile voastre sunt goale. Nimeni nu vi le poate ocupa. Sufletul legionar, toți vitejii Legiunii, vă caută și vă plâng mereu. In casa ta pustie, Moța, copiii tăi te plâng și te așteaptă în fiecare zi să vii. Vă așteaptă părinții îmbătrâniți și copleșiți de dureri, vă strigă soțiile voastre.

De-acum vor trece ani peste ani și noi vă vom plânge mereu.

Dar voi aceste lacrimi să ni le iertați, să nu ni le vedeți; să vedeți numai vitejia cu care ne vom mânui armele în lupte, și cu care vom purta prin furtună, stidători de moarte, Drapelele noastre legionare.

Corneliu Z. Codreanu

Trenul mortuar

13 Februarie, 1937. Corte giul preoților

Echipa legionarilor pleca ți în Spania

Au venit pe rând și au făcut corp comun cu studențimea foști primi demnitari ai Coroanei, foști miniștri, profesori universitari și cărturari. Toată țara cea adevărată care simte și suferă odată cu tineretul, a venit să-și spună cuvântul său greu cât o pagină de istorie, la Brașov. Și dacă țara legală a învins încăodată prin sentința care s'a dat, ființa românismului întreg nu a suferit și nu s'a clătinat. Cu o majoritate de trei voturi nu se schimbă istoria unui neam întreg și nu se mai poate întârzia nici cu o clipă victoria acelei lumi noi ai cărei primi pionieri sunt cei 9 studenți și întregul corp din care ei fac parte.

VASILE MARIN: «Procesul dela Brașov»)

Mântuire prin jertfă

Când o comunitate omenească e amenințată de destrămare prin lupte interne, izvorîte din lipsa unui ideal moral și a credinței în Dumnezeu, ea nu poate fi mântuită prin percepte morale abstracte, ci numai prin jertfa unor oameni aleși, însuflețiți de credință. Prin jertfa lor ei răscumpără păcatele celorlalți, zguduindu-le sufletele și îndreptându-i iarăș spre lumina adevărului.

Insuș Creatorul lumii a arătat oamenilor, prin suferința și moartea pe cruce a Mântuitorului, drumul spre izbăvirea de păcat.

Și după pilda sublimă a Mântuitorului s'au ivit în sânul comunităților creștine, în timpuri de cumpănă, suflete alese cari au înțeles că numai prin suferință și jertfă comunitatea poate fi salvată.

Nu sântem în stare să pătrundem cu mintea și să explicăm cu rațiunea măreția jertfei adusă de Ion I. Moța și Vasile Marin pentru mântuirea neamului românesc.

Dar vestea despre moartea lor eroică în apărarea Crucii lui Hristos ne-a răscolit sufletul și am văzut cu toții semnul Divinității de iertare a păcatelor noastre. Și astfel credința și mântuirea neamului românesc prin Legiune s'a săpat adânc în sufletele noastre și în fiecare zi ne rugăm lui Dumnezeu să ne dea puterea de a ne arăta demni de jertfa celor doi tineri.

Intr'o lume roasă de toate patimile josnice, frământată de porniri egoiste în goana după bunuri materiale lipsită de făclia unui ideal moral, amenințată de flagelul revoluției comuniste ce vrea s'o deslănțuiască între creștini cea mai crudă seminție păgână, s'au înălțat spre cer ca două flăcări purificatoare sufletele lui Ion Moța și Vasile Marin.

Biruitori ai morții, ei conduc astăzi destinele neamului românesc spre un viitor de glorie și strălucire.

Traian Brăileanu

MOȚA, MARIN,

Prin jertfa voastră voită ați dat cea mai solidă garanție a reînvierii României întru creștinism și ați pus fundament de granit României Legionare, pe care ați visat-o.

NAE IONESCU

„Domnului să ne rugăm!"

Suflete născute să privească alte aurori, să împlinească alte porunci și să dăruiască lui Dumnezeu alte jertfe, Moța și Marin, s'au transfigurat, acum un an, sub cerul Spaniei pentru învierea României.

Azi, neamul întreg stă îngenunchiat în catedrala viziuniilor uriașe, gata să-și ia locul de onoare în interminabila procesiune istorică a martirilor mântuitori de vieață prin moarte.

Evanghelia are un comentar rumânesc: *Testamentul lui Moța*.

Și lupta noastră de aici, o mare aliată dincolo: *rugăciunea lui*. Cât de mari sunt aceste lumini coborîte în sufletul nostru, înțeleg azi, atâția din cei ce se îndoiau ieri.

Ziua, în care împotriva învăpăiatei credințe a lui Moța și Marin nu se va mai putea articula nicio erezie și nu se va mai putea încerca niciun gest de atac, este foarte aproape.

Fapta lor a însemnat un început de eliminare a pasiunii delictului imoral din conștiința României și de inadmisibilitate a oricărui soiu de amnestie pentru antropofagi.

Capi de promoție spirituală. Moța și Marin au deschis seria rumânilor de înaltă statură morală, pentru cari, vieața începe abia din clipa în care ei și-o dăruesc, total, lui Dumnezeu.

13 Ianuarie este data renașterii creștine a României — adică a salvării ei din haosul satanic, care începuse s'o inunde. De aceia, «Iară și iară plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm:

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, carele ai călcat moartea și pre diavolul l-ai surpat și ai dăruit vieață lumii tale însuți Doamne, odihnește și sufletele adormiților robilor tăi *Ion Moța* și *Vasile Marin* în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde au fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșală au săvârșit ei cu cuvântul, cu lucrul sau cu gândul, ca un bun și de oameni iubitor, Dumnezeule, iartă-le.

Că nu este om carele să viețuească și să nu greșească.

Numai Tu ești fără de păcat! Dreptatea Ta este dreptate în veac!

Și cuvântul Tău este adevărul!

Că pentru biruința dreptății și adevărului tău, au trăit, au luptat și au murit, frații noștri cei iubitori de arhangheli și următori lui Hristos, și pentru ca astfel «voia Ta să se împlinească și pe pământ, ca în cer!».

Preotul Grigorie Cristescu
Profesor universitar

Ion Moța și Vasile Marin, deși de familie spirituală deosebită, au crezut în moarte cu aceiaș tărie și au căutat-o cu aceiaș ardoare.

Ei, care-și închinaseră tinerețea Legiunii — adică închisorilor și prigoanei — n'au pregetat să-și jertfească viața ca să grăbească mântuirea neamului întreg.

Moartea aceasta a fructificat. A pecetluit sensul vieții și al creiației generației noastre. Primatul spiritualului, *împotriva primatului temporarului, în care au crezut generațiile precedente. Și ne-au arătat ce rămâne de făcut, și ceia ce se poate face cu această trecătoare viață omenească: O REVOLUȚIE CREȘTINA.*

Mircea Eliade

In preajma biruinții
„Craniilor de lemn"...

Un an, — și totuși, parcă eri......

Nimeni nu îndrăznia să creadă, nimeni nu voia să creadă vestea ce zguduia Țara întreagă, deși din prima clipă, ea sfâșiase larg inimile. Toți țineau, cu orice preț, să fie tari, — și tari păreau toți; însă, ce sdreanță tragică era sufletul fiecăruia, auzind că Moța ni-a fost luat de Dumnezeu, și odată cu el, Vasile Marin!....

In singurătatea căminelor, a fost — zile dearândul —, o tristă întrecere: pretutindeni, lacrimi îmbelșuga- și fierbinți au căzut pe icoanele senine — așa de senine! — ale vitejilor eroi de la Majadahonda.

Sfâșietoare, dar binecuvântată durere!.... din ea s'a revărsat curând în ființele noastre, o mângâiere caldă și o hotărâtoare bărbăție.

Mângâierea nespus de dulce că Moța și Marin, cari nu mai sunt printre noi, trăiesc totuși vii în noi-înșine, și, încrederea de nesdruncinat că, împărtășindu-ne din darul lor din jertfa lor, am dobândit, noi, nevrednicii, favoarea înălțătoare de a putea participa, cum zicea Moța, „la biruința adevărului nostru, împotriva tuturor, chiar și împotriva legilor eterne ale pământului".

După un an, — parcă de ieri, și parcă din adâncul vremurilor, — o pace deplină domnește în sufletele bărbătești ale legionarilor. Loviții, huliții și martirizații atâtor ani grei de suferințe, — fără teamă că li s"ar mai putea pregăti și alte încercări, — în pas cadențat, solemn și cutremurător, — cântând, — se apropie siguri, de cea mai sigură biruință: Biruința Căpitanului și a Legiunii, biruința martirilor Românismului, biruința epocală, majestuoasă, a „Craniilor de lemn".... .....

Va fi biruința „neiertătoare și necruțătoare" a „săbiilor încinse pentru Neam", cu sacrificiul de sine, care va asigura gloria de mâine și de vecii-vecilor, a Neamului românesc „legionar"!......

In preajma ei, să amintim cuvintele profetice ale lui Ion Moța, din Martie 1936 („Autobiografie" în „Cranii de lemn"');

„Oamenii veacului de astăzi să-și oprească o clipă huzurul și nepăsarea, și să asculte ciudatele sgomote care frământă adâncurile neînțelese, și chiuie ca vânturile nopții, Și să știe: se apropie stăpânirea strigoilor, cumplită!"...

Scumpi și dragi strigoi, cari purtați în lumea de azi „duhul spaimei", fiindcă voiți să sporiți „frumusețea, tăria și dreapta rânduială românească", adunați-vă puterile toate și nimiciți-ne, dacă vom cuteza să umbrim oricât de puțin, suprema voastră biruință.

Liniștea noastră, sufletul nostru, fie după dorința voastră sfântă!...

Docent dr. V. TRIFU

Un an dela moartea lui Moța și Marin

de Prof. **I. Găvănescul**

Un an cât un veac, prin efectele lui în sufletul neamului. Cât un veac din eternitatea unei vieți create pe isvodul infinitei perfecțiuni divine.

Prin vieața și moartea lu Moța și Marin s-a relevat dumnezeescul în om.

Prin închinarea ce li s-aduce, tot mai evlavios, se relevează aceiași esență divină în sufletul mulțimii, care își aprinde scânteia credinței din flacăra credinței lor, ca lumină din lumină, în noaptea Invierii.

Astăzi tot Românul nepervertit își pleacă fruntea cu pietate în fața martirilor, cari au știut să-și dea vieața pentru un ideal măreț al patriei și al lumii.

Jertfa lor sublimă a rescumpărat păcatul slăbiciunii tuturor.

I. MOȚA și V. MARIN

Două jertfe de vieți tinere pe Altarul Tradiției, Dreptății și Credinței strămoșești!

Două firi și caractere desăvârșite! Cu viața lor, un popor înțelept și viteaz — în al cărui trecut de suferințe, sacrificii și vitejie s'a scris: Rovine, Călugăreni, Podul Inalt, Răsboieni, Plevna, Mărăști și Mărășești — a plătit un nou tribut de Cavalerism și Vitejie legendară!

Sângele tânăr și generos a lui Moța și Marin, a spălat temelia de granit a Altarului Țării, de stropii cu care-l împroșcaseră: lașitatea, îngâmfarea, afacerismul, lipsa de credință și conștiință, a ajunșilor postbelici, care uitaseră măreția trecutului nostru, jertfele din 1916, pustiul tifosului negru, clipele mărețe dela Mărăști și Mărășești, eroii crucilor albe, ca și sfinții invalizi, cari au înfăptuit România Mare! In cari-și lăfăiau aroganța, vanitatea, egoismul, îngâmfarea, ca și stârpiciunea sufletească! Legiunea Sacră a Românismului a sângerat greu, prin pierderea acestor două elemente de nădejde; dar s'a afirmat mai dârză, mai hotărîtă în misiunea ei!

Să-mi fie îngăduit să vorbesc puțin mai mult de Moța, pe care l-am apropiat și cunoscut mai bine.

Câtă caracter și demnitate! Câtă credință în misiunea legionară și necesitatea ei!

La procesul Gărzei de fer pe banca acuzaților! Alături de Căpitan și de iubitul nostru Zizi Cantacuzino. Avea în toată înfățișarea lui, ceva de arhanghel, în privire scânteierea hotărîrei unui apostol a lui Crist! Demnitatea înăscută a ființei de elită. In tot al lui ceva cald și nespus de simpatic. O vorbă măsurată, adânc gândită și hotărîtă.

L-am înțeles și iubit din prima clipă; avea de atunci pe frunte nimbul nemurirei, în resemnarea mândră a sacrificiului legionar!

GENERAL DONA C-TIN

9-I-938.

Anul sfînt

Pe lume nu sînt stări de lucruri, sînt Evenimente.

Toată istoria e o poveste a culmilor.

Pe culmi de evenimente rasa omenească izbucnește ca arborii în fructe. Restul e vegetare.

In martiriul lui Moța și Marin neamul romînesc s'a copt și maturizat cît în zeci de primăveri obișnuite.

Ca în vieața unui poet cînd e vizitat de geniu, ca în vieața unui arbor cînd e vizitat de rod, anul lui Moța și Marin e anul de maturitate al neamului, al generației, vreau să spun, care îl realizează.

Anul lor, fiindcă anul 1937 al lor e, ne-a scos din starea de vegetare, și așezat în ritmul eroic al veacurilor.

Ne-a scos din botanică și vîrît în Creație.

Dragoș Protopopescu

Ințelesul istoric și deplin al Jertfei

Ca și întreaga omenire, neamul nostru se află la o periculoasă răspântie de drumuri.

La această răspândite se dă lupta cea mare între duhurile rele și duhurile bune. In luptă unii cad, alții trec peste morți și merg înainte. Dar cei care vor ajunge la țel știu că izbânda o vor datora celor care au căzut.

Refuz a crede că poate fi, în tot cuprinsul României, un singur om de bună credință, care să nu înțeleagă imensitatea jertfei căzuților eroi mucenici Moța și Marin.

Cine a văzut înmormântarea lor a știut, din ziua aceia, că drumul spre o victorie integrală de Ei a fost deschis.

Să ne plecăm astăzi genunchii pe lespedea mormântului Lor și închinându-ne să ne rugăm, de Ei să ne rugăm, să ne dea puterea a duce lupta în așa fel, încât să dăm jertfii lor înțelesul istoric și deplin pe care trebuie să-l aibă.

C. GANE

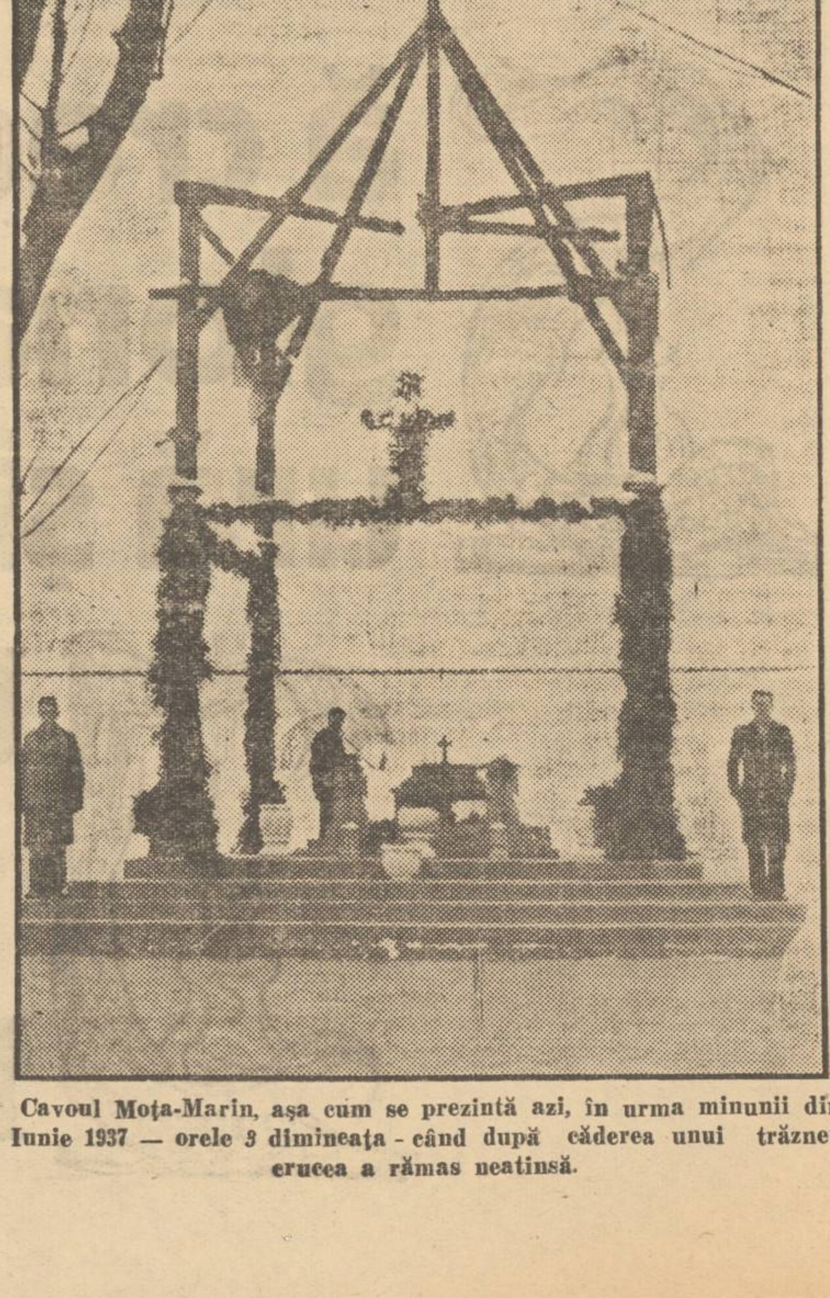

Cavoul Moța-Marin, așa cum se prezintă azi, în urma minunii din 17 Iunie 1937 — orele 3 dimineața - când după căderea unui trăznet, crucea a rămas neatinsă.

tru sfânta jertfă dela Majadahonda

Până acum, Românii au separat prea mult istoria de cer. Din cauza suferințelor trecutului, ei s'au refugiat în absolutul cerului, în împărăția valorilor transcendentale, și au relativizat istoria. Dovada acestei stări de spirit e mulțimea și frumusețea mânăstirilor, cel mai însemnat tezaur al spiritualității noastre din trecut. Românii au ridicat mânăstiri și schituri, metocuri și troițe, dar n'au clădit palate și orașe. Fiindcă ei n'au crezut în permanența stărilor istorice. Mângâierea lor au fost natura largă, cosmosul și mai ales cerul. Istoria era doar locul vicisitudinilor și trecătorului. Dar din cauza acestui absenteism istoric, noi am risca să fim astăzi distruși. In epoca modernă, nu se mai poate face abstracție de istorie decât sub pedeapsa morții integrale. Sensul actual al vieții românești trebuie să fie deci luarea istoriei în serios prin împlântarea viguroasă în corpul ei tremurător a unor țărușe de absolut. Insă tocmai aceasta au făcut-o Moța și Marin! Ei au pus capăt atitudinii, după care istoria nu exista pentru noi ori era numai imperiul umbrelor. Moța și Marin au reabilitat istoria în ochii Românilor. Coborîrea absolutului pe pământ, fără a păgubi cerului, iată înțelesul faptei lor. Ei și ceilalți — șapte cruciați — au plecat, ca odinioară legendarul Ban Mărăcine și Spătarul Coman, să ducă expresia dârzeniei românești, care vrea să reia istoria în posesie, dându-i consistența marilor credințe. Moța și Marin au coborît deci în istoria românească ceva din absolutul, pe care până acum Românii îl rezervaseră aproape numai cerului. Ei au adus pe pământul istoriei românești permanențele transfigurate ale absoluturilor cerești. Acesta e tâlcul, pentru care ei participă la realitatea Arhanghelilor!

VASILE BĂNCILĂ

Vieața voastră de lumină și sfîrșitul vostru de fulger strălucind în bezna înconjurătoare, ne ordonă și ne arată drumul biruinței legionare.

Ing. GH. CLIME

9 Ianuarie
ziua biruinței dela Arabaca.

Voi sunteți Invingătorii Ionel Moța și Vasile Marin.
Voi ați biruit.
Onoare și glorie vouă în veacul veacurilor.

Alexandru Cantacuzino

Intotdeauna Moța a fost sfântul viteaz, iar Marin eroul neînfr'cat. Mă uit la amândoi și-mi aduc aminte de articolul lui Ionel Moța: «Cranii de lemn». Da, cranii de lemn, acum. In ele însă s'au frământat o lume, speranțe, credințe, avânturi. Trupurile nu mai au viață, dar sufletele lor sunt cu noi, le simțim la tot pasul. Ele ne vor duce la biruința finală. Sufletele lor vor mișca steagur le noastre victorioase și din înălțimea lor vor binecuvânta jertfa noastră.

NECULAI TOTU

Reînvie Neamul, Neamul Românesc, în al cărui suflet, voi veți trăi deapururi.

Voi v'ați jertfit pentru Hristos și Neamul se închină în fața jertfei voastre sfinte... Și va da cinstirea ce n'a mai dat-o, niciodată, nimănui...

Dați-ne o fărâmă, măcar, din marea voastră credință ce v'a urcat pe culmi cerești, ca și noi aici, să mergem pe calea ce ne-ați arătat și să putem muri ca și voi...

Preotul DUMITRESCU-BORȘA

13 IANUARIE 1937

Retrăiesc măreția clipelor scurse în șiragul zilelor de acum un an. Entuziasmul jertfei, splendoarea apoteozei legionare și mirajul timpurilor ce se conturează azi cu precizîune, ne-au trimis să luptăm sub adumbrirea Crucii în Spania.

La 13 Ianuarie 1937, cei mai buni dintre ai noștri, s'au înfrățit într'o definitivă glorie și au pășit pe drumul eternității cot la cot, în mers cadențat, călcând vămile Cerului, ducând cu ei vestea zilelor de preamărire a Neamului creștin.

Sacrificiul lor măreț depășește forța de mistică înșiruire în fraze a oricărui scrib. Eu, nu încerc să redau și nimeni nu va putea să povestească vreodată, ridicarea legendară prin prăbușirea celor doi legionari la Majadahonda în 13 Ianuarie 1937.

Cu fruntea sus, împurpurată de stropii sângelui, legionarul Ion Moța și legionarul Vasile Marin, au trecut pragul vieții în credința mântuirii Neamului, căruia îi purtau solia eroismului în Spania. Nici o clipă de ezitare n'a fost în eroica lor sacrificare dela Majadahonda. Nici un suspin, nici o schimonosire a obrazului nici o clipire nesigură din geană. Totul a păstrat nota crucificării martirilor din prima eră creștină, la care s'a mai adăogat, nu resemnarea mucenicilor, ci mândria centurionului, care smulgându-și săgeata din inimă, striga în clipa despărțirii de viață «Ave Caesar»...

In strigătul lor de înălțare «Trăiască Legiunea și Căpitanul», se tălmăcesc simbolizate mucenicia Apostolului Pavel și eroismul centurionului Roman...

Pildă unui Neam întreg să rămână și drumul lor prin viață și drumul lor spre nepierire.

«Trăiască Legiunea și Căpitanul» strigă azi un popor întreg și ecoul, isbindu-se în munții Spaniei, răspunde dela Majadahonda prin glasul lui Marin și Moța, trecând peste văi și creste de munți pentru a risipi, în lumea românească întreagă același salut legionar: Trăiască Legiunea și Căpitanul.

BANICA DOBRE

DRAGI CAMARAZI,

Cea mai mare dorință a mea este să mor, cum ați murit voi.

CORNEA CONSTANTIN
muncitor

STRAJA CEREASCA

MOȚA ȘI MARIN,

Pildă sfântă de curaj, credință și jertfă ne-ați dat nouă celor văduviți de tovărășia voastră pe pământ. Ne-ați lăsat moștenire gândurile Voastre curate și înțelepte, pe cari cu sfințenie le vom păzi. Nu vom putea ajunge niciodată la măreția sacrificiului Vostru, dar vom domoli pornirile noastre pământești, pentru ca cel puțin să merităm protecția Voastră.

Un an de strajă cerească și hidra, care căuta să cotropească acest popor, din care V'ați ridicat și Voi, a început să dea îndărăt pas cu pas. Poporul care vă adoră, sfinți martiri, a început să se deștepte și a dat dovadă că înțelege sfânta Voastră jertfă.

Ruga noastră a Legionarilor este ca și de acuma înainte să veghiați asupra destinului nostru.

Rugați-L pe Bunul Dumnezeu să ni-l țină și pe mai departe sănătos pe al Vostru și al nostru Căpitan.

MIRONOVICI RADU

In ziua de 13 Ianuarie 1937, pe altarul de jertfire a neamului românesc, Ionel Moța și camaradul său Vasile Marin, s'au dat lui Dumnezeu, pecetluind astfel o credință a lor.

Temelie de credință pentru veci și exemplu de urmat, rămâne jertfa lor pentru Legiune și pentru neamul românesc.

Dr. AUGUSTIN BRIDIANU
Sibiu

Moța, Marin mărgăritare scumpe ale generației tinere românești, aduse prinos de jertfă pe altarul creștinității prin jertfa voastră sfântă ați întărit credința, ați spulberat îndoeli luminând cu foc de Arhanghel drumul înălțărilor și biruinței românești în lume peste veacuri. Cu gândul la sufletele voastre jurăm să urmăm numai acest drum până la sfârșit.

Dr. ION NEMEȘ
Oradea

DRAGII NOȘTRI MOȚA ȘI MARIN,

ziua de 13 Ianuarie 1937 trebue s'o considerați cea mai fericită zi pentru voi, pentrucă v'a prilejuit o moarte eroică întru Christos și Națiune, așa cum nimeni alții până acum nu s'au mai bucurat de o așa înaltă chemare față de Dumnezeu.

Mai aveți prilejul să trăiți în două lumi: «prezenți» între legionari, zi de zi și ceas de ceas, oricând și ori unde, ca arhanghelii ocrotitori și îndrumători ai duhului legionar în marșul lui triumfător spre biruința definitivă.

COL. ȘT. ZAVOIANU

Jertfa eroilor Moța și Marin este unică în istoria românismului și va rămâne o pildă vie pentru multe generații de aci înainte.

J. WESCLOWSKI

MOȚA ȘI MARIN,

In umila mea rugă de dimineață, de seară și de totdeauna, închin o făclie de cuvânt omenesc pentru sufletele voastre mari cât Carpații noștri și pentru biruința legilor voastre cari ne arată calea cea nouă.

MARGARETA G. TORZ
casnică — București—

LANGA MOȚA ȘI MARIN

Ne plecăm azi cu evlavie genunchii la mormintele voastre sfinte: mici și mari — toți uniți în durerea nesfârșită a pierderii voastre. V'ați jertfit pe voi, aruncându-vă de vii în năprasnicul foc, pentru a trezi din amorțire neamul nostru istovit de atâtea suferințe, nedreptăți și umiliri.

Și ați isbutit. Auziți voi cum bat de vijelios inimile fraților Români cu puterea dată de voi? Intoarceți-vă privirea spre noi, și bucurați-vă cum clocotește în țara întreagă mândră și năvalnică viața legionară; cum flacăra vieții voastre veșnice arde și spulberă tot ce stă împotriva Căpitanului...

Deaceea, cei ce nu v'am cunoscut, vă cunoaștem și vă pomenim cucernic. Cei ce nu v'am înțeles, vă înțelegem acum și vă proslăvim deapururi. Ne simțim toți, laolaltă, atât de aproape cu sufletul de voi, tot mai aproape! Vă simțim în noi, pentru totdeauna.

MARIA BEIU-PALADI

Dragi comandanți Moța și Marin,
Ați întruchipat într'o viață de om destinul unui neam. Nu voi uita niciodată lacrimile părinților noștri ale soțiilor și ale copiilor.

Vom plânge și noi mereu dar vom merge înainte pentrucă așa vreți voi.

ORTANSA SACHELARIE
Călărași-Ialomița

Primirea jertfei tale de către Hristos, Intemeietorule Ion Moța, arătându-te Neamului chinuit de grija înțelegerii și împlinirii misiunii sale drept *piatră unghiulară* a dreptei lui reașezări istorice întru veșnicie, ne-a liniștit frământările noastre stângace, ale tuturor celor din generațiile înnoirii.

Și te binecuvântăm pe tine Vasile Marin, alesule însoțitor, noi cei pe cari ne-ai lăsat cu limbă de moarte la porțile Legiunii.

— Amin —.

13 Ianuarie 1938.

PAVEL COSTIN DELEANU

Moța Marin, la jarul nestins al jertfei voastre sfinte, ne încălzim și ne călim astăzi zeci de mii de suflete

Vrerea celor scrise, se plinește.

Moța Marin, trăiască Legiunea și Căpitanul.

GEORGE PANTELIE TORZ
Ziarist

Voi, cu sufletul nobil, care ați înțeles ce să alegeți dintre viață și moarte pentru răscumpărarea păcatelor, de mult neînțeleși de noi, astăzi ne închinăm la altarul sfintei voastre jertfe, păstrându-vă credință veșnică.

EMANOIL ZARMA
student medicinist
Bd. Schitu Măgureanu 2

IONEL MOȚA, VASILE MARIN!

Veșnic între noi, veșnic în sufletul nostru, vă păstrez veșnică amintire pentru marea și înălțătoarea voastră faptă. Din locuri sfinte de unde sunteți rugați-vă pentru biruința «Legiunei».

MARIA PETCU

Dumnezeu să vă odihnească în pace trupurile, camarazi căzuți. Sufletele voastre sunt cu noi în toată clipa și ale noastre lângă Căp'tan, care pășește singur spre împlinirea dorinței voastre sfinte.

ING. I. V. GHIBU

In fața sfinților ne închinăm cu smerenie. Și jertfa voastră Moța și Marin, e pe deasupra noastră a muritorilor.

MUNCITORUL N. MANEA
București

DRAGI COMANDANȚI,

Purtăm cu noi durerea celor pe cari i-ați lăsat și de multe ori durerea ne copleșește. Dar atunci vă simțim între noi și vă auzim cum ne cereți să mergem înainte.

GH. GHENȚU
Contabil

MOȚA ȘI MARIN,

Prea mic pentru jertfa Voastră vă rog pe voi, Mucenici ai Neamului călăuziți-mi pașii, ajutați-mă să devin un legionar așa cum voi l-ați dorit.

N. DANESCU

DRAGI COMANDANȚI,

Jertfa voastră străbate veacurile, răscumpără păcatele unei generații înstrăinate de Dumnezeu și îndumnezeește destinul neamului românesc.

ELISABETA IONESCU
funcționară C. F. R

PENTRU VASILE MARIN,

Mucenice, primește prinosul de închinare — prin glasul meu — al familiei legionare dela Ilfov, pe care tu ai ctitorit-o.

In ziua aceasta de mare rugă, din nou și mereu ne plecăm genunchii și sărutăm moaștele tale. Intr'un moment crucial al vieții neamului, te-ai rupt de mărire, intrând în tranșeele suferinței legionare. Și ruptura ta a fost definitivă.

A mers până acolo sus, unde s'a unit cu credința și glasul mesianic al martirului Ion Moța, până la «dinamita propriei tale cenușe»! «România avea nevoie de oameni tragici și sintetici»! Așa ai crezut și așa te-ai jertfit. Inchinarea noastră, comandante, este: Jurăm! Nu poate fi alta.

MANEA IONESCU

MOȚA ȘI MARIN,

Jertfa Voastră e cărarea de lumină și de eroism, pe care am jurat s-o urmăm.

Azi, jurăm din nou.

A. IFTIMIE
gazetar

Nimic nu se poate face bun, fie pentru sufletul nostru, fie pentru alții, fie pentru Țară și Neam, până nu va fi pecetluit cu jertfă, a spus la Boadilla del Monte, Ion Moța. Legiunea face legământ pe sfânta rupere din omenesc, să urmeze îndemnul lăsat de martirii eroi. Alături de Căpitan, să facă o țară, Ca soarele sfânt de pe cer.

Colonel C. BOLINTINEANU
Cavaler al ordinului
«Mihai Vteazul»

Smerit aplec genunchii mei în fața mormântului vostru întărindu-mă de fiecare dată și rugând pe bunul Dumnezeu să-mi dea puterea să pot păstra neclintită credința pentru care v'ați jerrtfit. Moța-Marin, voi ne hrăniți sufletele noastre arătându-ne drumul spre victorie. Fiți pururea în mijlocul nostru.

CHIRILA I ION TANASE
functionar particular

Comandanților Legionari ai Bunei Vestiri, Ion Moța și Vasile Marin,

Cu durere în suflet și cu lacrami în ochi mă închin astăzi pentru voi sfinti martiri ai neamului Românesc, cari a-ți murit de bună voe pentru: Hristos, Legiune și Căpitan, la mii de km. departe de țară și de cei scumpi voua.

GH. BICIUȘCA

13.I.938

De dincolo de zări de unde nu este n'ei întristare nici durere nici suspin făclii de jertfă străjuesc și îndrumă pe drumul cinstei, muncei, adevărului și dreptate în marșul ei triumfal legiunea.

Moța și Marin pildă generații români viitoare legionară, închinăm.

DIONISIE FOTESCU
Profesor

Pentru ziua aceasta mare, ce aș putea scrie? Ce se poate scrie de cei mai mari eroi ai României de mâine? Eroi ai sufletului legionar, învrednicit-mă și pe mine să mă bucur de sfârșitul Vostru.

VIRGIL CARIANOPOL

Moartea voastră Moța Marin, ne-a răscolit sufletele, ne-a cutremurat ființa. Ingenunchi lângă mormântul martirajului din care va țâșni flacăra biruinții legionare, mă rog, cu lacrămi, lui Dumnezeu să-mi dea puterea eroismului de a vă urma drumul de lumină pe care l-ați despicat, cu atâta putere de jertfă, în destinul neamului românesc.

GEORGE ACSINTEANU

Jertfa Mucenicilor Moța-Marin a iluminat întreaga lor generație legionară, a adus în cucernicie pe cei indiferenți și a pus în respect pe adversari și dușmani.

Grija de fiecare clipă a camarazilor lor de azi și de totdeauna este și trebue să fie de a le urma cu sfințenie exemplul lor de dăruire totală pentru Căpitan și Legiune.

ION FLEȘERIU
avocat-Sibiu

Amintirea sfâșietoarei despărțiri, desprinde lacr'mi de sânge, din inimile camarazilor legionari. Toate se strâng în potirul jertfei noastre sfinte. Milioane de Români, rupându-se d'n noaptea egoismului și a urei, vin să soarbă din ei [illegible] vie, bucuria regăsirii fratelui și în inimile tuturor se aprind chipurile voastre dragi: candelele credinței legionare, mântuitoare de neam.

EUGEN IONICA

Dumnezeu ne-a ascultat rugăciunea, a binecuvântat jertfa lui I. Moța și V. Marin.

De acum înainte, or'ce s'ar întâmpla, drumul Biruinței Legionare, definitive și permanente e deschis.

Pentru Invierea Neamului nostru, pe care o așteptăm, ne plecăm jertfei și memoriei lui I. Moța și V. Marin.

NICOLAE BEURAN

8.I.938, Iași.

MOȚA ȘI MARIN,

Rugați-vă pentru noi, să fim demni de jertfa voastră.

I. P. CUCU
funcționar P. T. T.

Jertfa eroilor Moța și Marin o jertfă curată ca o lacrimă și tot ca ea, eșită din cea mai profundă durere. Din durere a ieșit pentru ridicarea Neamului.

Dr. NICOLAE GEORGESCU

MOȚA ȘI MARIN,

Jertfa noastră sfântă — temel'e a mișcării legionare — a deschis acestei mișcări poarta Eternității.

CONST. ELEFTERESCU
Cal'lia-Ialomița

Fiți slăviți în ceruri cum sunteți pre pământ, voi pietre de hotar ale destinului românesc

PR. N. DOBRESCU
Amara-Ialom'ța

Ion Moța și Vasile Marin, apărători ai Crucii, numele vostru va străluci deapururi deasupra câmpului însângerat dela Majadahonda

DORIN POPESCU
Doctor în litere

Astăzi când întreaga simțire românească prăznuește cu toată pietatea împlinirea unui an dela săvârșirea din viața pământească a eroilor martiri Ion Moța și Vasile Marin, care și-au zidit tinerile lor vieți în temelia pe care se va înălța eterna Românie Nouă, sufletul meu se închină cu adâncă smerenie acestor heruvimi întrupători, ca nimeni alții, ai spiritului de jertfă.

OCTAVIAN C. IFRIM

Intru jertfa cea mare cu cei mai buni fii ai Neamului: Moța și Marin văd isbăvirea sfintei cruci și a neamului din încercările de azi.

A. CULDA

După cum se proslăvesc eroii morți în marele răsboiu de întregirea Neamului Românesc, așa se cuvine slavă și mărire memoriilor eroilor Moța și Marin morți pentru Cruce și Cristos.

I. CISMARU

MOȚA ȘI MARIN,

Voi ne-ați deschis calea către lumina credinței creștine și ați ridicat neamul românesc pe culmi de eroism sublim.

DUMITRU GENES
Comerciant

Idealul lui Moța și Marin a fost să se jertfească pentru Christos și Legiune.

Și noi avem acelaș ideal.

TRAIAN CLIME
zirast

Sunt, la fel ca în momentul când am văzut pentru prima dată munții, cu crestele svârlite în nori. Simt că's mic și caut să mă strâng înfiorat în mine... și sufletul meu tremură, ca din frig, când mă gândesc la Moța.

AUREL IORDACHESCU
Brăila

Moța-Marin au botezat cu sângele lor scump țărâna tranșeelor din Majadahonda.

Majadahonda va rămâne pentru noi un loc sfânt de pelerinaj, prin măreția actului celor doi mucenici.

ION ROȘIANU

Comandanților legionari ai Bunei Vestiri I. Moța și V. Marin.

Jertfa voastră, este un îndemn și fixează o linie pe care — pentru izbânda mișcării pentru care voi ați dat totul — avem datoria morală să ne aflăm în tot momentul.

Pentru mine, — în viața legionară ca și în cea de toate zilele —, pilda voastră va fi un îndreptar al faptelor, iar exemplul un purificator al sufletului.

ANDREI MOTOI

MOȚA ȘI MARIN,

Prin jertfa Voastră sublimă, Legiunea va învinge chiar dacă n'ar mai fi altele.

A. BULHAC
zirast

Jertfa lor este o chemare, o poruncă și o siguranță. Chemare spre puritate morală. Poruncă pentru cei prezenți și cei cari vin.

Siguranță în trăinicia» și puterea acestui neam.

DR. PAUL L. CRAJA
Președintele asociației internilor de spitale

Martiri și Eroi: Moța și Marin și-au dat viața pentru Cruce și Neam

Jertfa lor să ne fie ideal și îndreptar în scurta noastră viață,

Să facem ca Ei!

NICOLAE IONESCU
Ziarist

MOȚA ȘI MARIN,

Exemple mari, titanice, de bărbăție, curaj și abnegație.

In istoria săracă în jertfe a României moderne, moartea lor deschide drumuri noui luminoase și sfinte.

Tinerețea românească îngenunche în fața morții lor sfinte și se roagă pentru isbăvirea ei.

DUMITRU GHERASI
Ziarist

Isus Cristos a murit pe cruce pentru noi oamenii și pentru creștinism.

Moța și Marin au murit pentru noi români pentru legionari pe pământ străin departe de țara lor, iubită pentru cruce, dând prin aceasta cea mai mare jertfă legionară și exemplu nouă tuturor.

Leg. COTIȘEL IOAN

MOȚA ȘI MARIN,

Dumnezeu a vrut fără îndoială ca prin moartea voastră să încerce virtutea neamului nostru.

Pentru mântuirea noastră v'ați jertfit.

In conștiința și inima noastră s'a limpezit ideia de jertfă, de Dumnezeire.

Este sublimul faptei voastre.

Din înălțimile cerului, de unde ne vedeți, îndreptați-ne pașii pe drumul cel bun și întăriți-ne în credință.

Vă ascultăm și vă urmăm.

IRODION URDEA
funcționar-București

Dragi comandanți,

Ne închinăm eroismului și credinței voastre cât un munte, pilduitoare întregului neam.

MARIN ARNAUTU

Isus Hristos fiul lui Dumnezeu a murit răstignit pe cruce pentru ertarea păcatelor omenirii,

Mucenicii Ion Moța și Vasile Marin fii pământului și ai Legiunei Arhanghelul Mihail s'au jertfit pentru crucea lui Hristos.

FLORIN GUTTER
din Comerțul Legionar

Cuvîntul studențimii romîne creștine

Jertfa lui Ion Moța și Vasile Marin însemnează o uriașă rodnicie.

In primul rînd, prin Moța și Marin neamul nostru a săltat încăodată în istoria universală a lumei, cum numai cu Ștefan cel Sfânt, cavalerul lui Hristos pe aceste tărîmuri, a mai făcut.

In al doilea rînd, jertfa lui Moța și Marin mărturisește pentru totdeauna întregii lumi că aici la marginea de răsărit a civilizației creștine stă neclintită streajă în slujba lui Hristos și a învățăturii Sale un neam tare și încercat, marele neam romînesc.

In al treilea rînd, această jertfă de revelație a avut darul să răscumpere grelele păcate ce apăsau destinul neamului nostru, să-i cuceerească în fața lui Dumnezeu mântuirea necesară și aruncându-l la înălțimi cerești să-i aducă marea Inviere.

Astfel slobod și biruitor neamul românesc naște pe acest colț de pământ o nouă spiritualitate creștină și eroică, din care vor porni noui cruciade pentru izbăvirea omenirii și care vor readuce pe Dumnezeu singur și ascultat stăpân pe pământ.

Dr. ȘERBAN MILCOVEANU
Președintele Uniunii Naționale a studenților creștini români

Simțim din ce în ce mai adânc dragi Comandanți, că jertfa voastră voluntară a fost predestinată în veacuri ca să ne ilumineze și să ne întărească în spiritul de eroism și de mucenicie pe care l'au mărturisit în toate vremurile legionarii lui Hristos. Iar în clipa aceasta de post și de rugă, când inimile noastre sărbătoresc prezența voastră printre noi, ne rugăm lui Dumnezeu ca să ne învrednicească și pe noi, — cei ce ne silim mereu să călcăm pe urmele voastre — ca prin moartea noastră să contribuim la învierea neamului organicește creștin al Românilor.

NICOLAE BOGDAN
ziarist

Numai prin jertfa lor, călăuză pentru totdeauna a vieței noastre trecătoare, ne oțelim sufletul în lupta pentru biruința Adevărului, Dreptății, Credinței și ne simțim aproape, mai aproape de Dumnezeu.

V. OLANIUC
Ziarist Buna Vestire

Jertfa lui Moța și Marin este cea mai sfântă candelă a credinții întru Hristos

Neamul care are la temelie răstign'ri și jertfe, se îndreaptă curat spre învierea cea de apoi.

Neamul legionar.

ION BALEANU
profesor

Sfinți mucenici Ion I. Moța și Vasile Marin, ați dus pe meleaguri străina lumina legionarismului. Tot ceeace a fost mare jertfă, ați încoronat'o Voi prin moartea Voastră. Noi îngenunchem în sângele bunătății Voastre de peste veacuri. Și 'l rugăm pe Dumnezeu să ne învrednicim de fapta Voastră mucenicească.

MIRCEA STREINUL
ziarist

Prin jertfa dela Majadahonda, eroii Moța și Marin au răscumpărat veacurile de ticăloșie trăite până acum și a îmbrăcat neamul românesc în destinul luminos al marilor popoare.

In istoria noului veac legionar va sta scris: «La început a fost Moța».

MIHAIL COSMA
ziarist

MOȚA ȘI MARIN,

Un an de traiere eroică stăpânește sufletele noastre, jerfa voastră a plămădit pentru vecie biruința legionară iar cugetul și sufletul meu se leagă pentru totdeauna de dragostea cu care ați știut muri pentru Hristos, Neam și Căpitan.

EUGEN BULOVISCHI
Farmacist
București

Marin! Moța! Făclie de veghe în inima celor ce văd frumos.

ION DUMITRESCU-BANCEANU
artist

Jertfa lui Moța și Marin m'a luminat și m'a învățat ce înseamnă a fi om.

ION TOMESCU
artist

Jertfa lor — ȘI PRIN EA trezirea spre mântuire a românilor — depășește puterea mea de înțelegere omenească.

O intuesc. O SIMT, mă închin Ei — dar lumina sfințeniei Ei, mă topește în lacrimile iubirei și a neputinței mele.

Mă trudesc cu puținătatea mea să mă învrednicească Dumnezeu în Ea. Atunci o voi înțelege

AL. PAVELESCU

MOȚA ȘI MARIN,

Pe munte de jertfă, cetate de soare: România legionară.

AUREL CALINESCU

3 Dec. 1936. Pe vaporul «Monte Olivia», spre Lisabona. In fund se văd coastele portugheze. Dela stânga spre dreapta: Bănică Dobre, † Vasile Marin, ing. Gh. Clime, † Ionel Moța, Al. Cantacuzino

Ingenunchieri la mormântul martirilor

MOȚA ȘI MARIN,
A trecut un an dela năpraznica voastră plecare dintre noi. E o moarte de care nici acuma nu-mi dau seama deoarece vă simt pururi lângă mine îndemnându-mă, îndreptându-mă în ceasuri de cumpănă sau slăbiciune.
HORIA STAMATU
ziarist

MOȚA ȘI MARIN,
Sufletele voastre ne vor îmbărbăta deapururi, dându-ne cel mai sublim exemplu de credință.
G. SAULIAN
debitant C.A.M.

MOȚA ȘI MARIN,
Jertfa voastră, bucurie mare pentru Cer, și datorie sfântă pentru noi toți.
MIHAIL BALANESCU
student vâlcean

MOȚA ȘI MARIN,
Cu fruntea sus, călcăm pe drumul vostru — în viscolul și'n soarele Invierii Românești.
TITUS BORZEA
student București

Moța și Marin vor rămâne pentru posteritate, cea mai mare dovadă de suferință și de jertfă a legionarismului român.
Student D. C. NICOARA
consumul legionar Obor

Iubiții mei comandanți Moța, Marin
Sunt prea mic să pot fi demn de o jertfă ca a voastră, dar am jurat în biserică la căpătâiul sicriilor voastre să fiu gata în orice clipă.
IOVIN VASILE
comand. aj. Leg. Caraș

Ca fost voluntar în războiul pentru întregirea neamului, jertfa voluntară a lui Moța și Marin îmi apare de necomparat.
In timp de războiu sacrificiul oricăruia dintre noi sub orice formă, este considerat ca o datorie, în timp de pace însă este un sacrificiu din cele mai sublime care înalță pe cei jertfiți la culmi de mucenici.
N. ROȘCA

LUI MOȚA ȘI MARIN,
Iți scrie un copil ce face parte din comerțul legionar, și care își simte sufletul înălțat gândindu-se cât de mare e jertfa voastră.
POPESCU GHEORGHE
de 15 ani
Restaurantul Basarab

Jertfa lor este atât de sublimă încât nu vom putea s'o înțelegem decât atunci când sufletele noastre vor fi curate ca ale lor.
ECONOMU PAUL
— student —

MOȚA ȘI MARIN,
Prin moartea voastră: Invierea Neamului și Mântuirea lui.
IOAN DOBRIN

Spiritul Martirilor Moța și Marin plutește veșnic printre noi. Cu gândul și sufletul mereu la Jertfa lor te rog Doamne să mă învrednicești să-mi cresc copiii în credința legionară pentru a-i vedeà mergând pe drumul lor și luptând pentru Invierea Neamului nostru!
ELISABETA OLANIUC
funcționară
București

Pe mormântul Vostru cresc lauri de biruință, și în sufletele noastre dorinți de jertfă.
Lacrimele au secat, și din ochi ne pornesc vijelioase fulgere.
Stăm gata de moarte. Vom birui și vom veni la voi, să vă aducem vestea cea mare.
Primiți-ne cu aceiași caldă prietenie dacă vom fi vrednici de voi și blestemați-ne, de vom fi greșit Moța și Marin.
Așteptați-ne, căci nu vom veni la voi decât, învingători — sau căzuți în credința legionară.
Arad
VASILE NOVEANU

MOȚA ȘI MARIN,
Camarazi ai sacrificiilor sfinte. Porțile iadului umilinței, trădării și intinării în păcat de mii de ani, spărgând, V'ați oferit cu drag trupurile voastre sfințite, drept piatră unghiulară de veac nou.
Rugați-vă îngerilor în cetele cărora oștiți cerul să ne ajute a birui și noi cum ați biruit voi.
Prof. ION DOBRE

La vestea morții lui Moța și Marin după ce mi-am uscat primele lacrimi, gândul meu i-a căutat necontenit în necunoscut.
I-am simțit pe cei doi eroi mai aproape ca oricând de noi, rugându-ne pentru isbânda Legiunii.
STANCU B. ENACHE
funcționar

Camarade Comandant legionar al «Bunei Vestiri» Ion Moța și camarade comandant legionar Vasile Marin, mă ridic cu sufletul și gândul la jertfa voastră făcută pentru Hristos și Legiune.
NICULAE I. NICULAE
muncitor

Mă rog la bunul Dumnezeu pentru sufletele martirilor noștri care au murit pentru Hristos
MARIN PETRUȘ
muncitor

CAMARAZI,
Prin moartea voastră ați făcut să se identifice ideia cu fapta.
Jertfa voastră rămâne vie în sufletul nostru.
MIRCEA ELIAT
funcționar

Moța și Marin, priviți de acolo de sus cum măreață crește Legiunea și fiți gata să trageți clopotele în ziua victoriei depline.
PETRE GH. IONESCU
avocat

Sufletele lui Moța și Marin, înălțate la Cer pe meleaguri streine, împrăștie de sus toate picăturile de sânge pe pămâântul drag al țării lor. Și fiecare picătură de purpură e o luluamină nouă ce răscolește conștiințele.
M. APOSTOLEANU
avocat

Iubiți comandanți,
Vă plânge Țara întreagă, fiindcă a trebuit să ispășească — prin jertfa voastră — atât de scump păcatul de a nu fi înțeles să-și iubească crucea, legea și neamul.
VASILE MONARU
ziarist

MOȚA ȘI MARIN,
Prin jertfa voastră sfântă ne-a fost dat să trăim aievea minunea sfintei taine a împărtășirii.
Dr. OVIDIU CARANDGIU

Drumul lui Ion I. Moța și al lui Vasile Marin spre cerurile țărilor rumânești a însemnat pentru eternități destinul neamului nostru. Deaceea, nici o jertfă a noastră n'ar putea fi îndeajuns de mare față de jertfa celor doi mari mucenici.
PAUL CONSTANTINESCU
compozitor

MOȚA ȘI MARIN,
Fiți liniștiți în cer.
Căpitanul va învinge. Și-atunci, toate se vor orândui aici, după voea lui Dumnezeu.
CONST. GUȚULESCU
Ialomița

Ion I. Moța și Vasile Marin ne-au răscumpărat cu sângele lor greșelile noastre. Cinstindu-i, ne comunicăm cu sfințenia dragostei de Țară.
NICULAI PAVEL
funcționar

Trebue să aducem, fiecare din noi, îngenunchiere pentru lumina marilor mucenici Ion I. Moța și Vasile Marin al căror sânge a curs pentru întreaga creștinătate.
RUDOLF RYBICZ RA
pictor

MOȚA ȘI MARIN,
Nu pot găsi pe lume jertfă mai sinceră decât jertfa voastră.
GHEORGHE VLADUȚ

Dragi comandanți, jertfa voastră pe altarul lui Dumnezeu e pilda pe care trebue s'o urmăm.
ANICUȚA HOLTEAN

Dați-ne și nouă numai o fărâmă din marea voastră credință ce v'a urcat pe culmi cerești, ca și noi aci, să mergem pe calea ce ne-ați arătat-o și să avem putere să murim ca și voi.
FORȚU GABRIEL

Sublima jertfă a Eroilor de la Majadahonda simbolizează pentru noi și generațiile de mâine, dragoste profundă de Cruce, Neam și Căpitan.
GHEORGHE ȚOPA

Dragi comandanți,
Jertfa voastră ne-a înzecit puterile de luptă. Suntem neclintiți până la moarte.
IOSIF CEAICOVSCHI
Cofetar

MOȚA ȘI MARIN,
Jertfa voastră ne-a umplut sufletul de spiritul sacrificiului.
ION MERTEA
meseriaș

Icoana eroilor Moța Marin o am pururi în suflet și mă rog lui D-zeu să îmi dea puterea de a mă împărtăși din credința lor față de Dumnezeu, Legiune și Căpitan.
MARIA HAIDUC-CRIȘ
muncitoare

Moța și Marin prin jertfa lor, au adus suprema onoare neamului românesc: l-au ridicat din genuni spre culmile Dumnezeirii.
PROF. PAUL GALAȘEANU

INCHINARE,
Vouă sfinți eroi, Moța și Marin, închinarea noastră curată.
Vouă mari arhangheli ai neamului, jurământul nostru:
Jertfă pentru jertfa voastră;
credință, credinței voastre;
prezent la apelul vostru, pentru Patrie și Căpitan.
GH. VLAD

Sfinți mucenici, jertfa voastră este cea mai mare jertfă depusă pentru înălțarea și mântuirea neamului
BUȚA GAVRIL
muncitor agricultor

Moartea lor nu a fost o întâmplare, ci ceva profund conștient și dinainte acceptat
Cred jertfa lui Moța și Marin Suprema Răscumpărare a marilor și grelelor păcate ce Neamul nostru purta în el.
Și din sângele lor crește Invierea.
Dr. IOSIF VESELOVSKI

Eu ca muncitor, înțeleg cea mai mare jertfă pe care a dat-o cineva, mergând la moarte, jertfa lui Moța și Marin. Jertfindu-se departe de țara lor ei au murit pentru Hristos, Patrie și Legiune. Murind cu zâmbetul pe buze și zicând în gând:
«Să faci Căpitane o țară ca soarele Sfânt de pe cer».
DRAGUȚ FLOREA
muncitor legionar

V'ați înlănțuit cu moartea și ca să-i arătați că sunteți mai tari decât ea, ați însoțit-o scriind pe nori, cu sânge:
„Nici când nu mor eroii ci se nasc în clipa morții lor".
RADULESCU C., student

MOȚA ȘI MARIN,
Voi sunteți Invierea și viața Neamului.
Jertfel voastre mă închin și ei mă rog să mă ferească și pe mine de toate cursele viclene ce vrăjmașul întinde Legiunei, purificându-mă și apropiindu-mă de dumnezeiasca voastră desăvârșire.
GH. VASILIU
ziarist dela „Buna Vestire"

Jertfa lui Moța și Marin înseamnă pentru noi studenții un simbol de înălțare sufletească și de eroism.
TEODOR IONESCU
student Loco

CAMARAZI,
Sunteți cei mai mari soldați pentru Cristos și Legiune.
Cu dragă inimă, de va fi nevoe, ne vom înrola sub comanda Voastră în legiunea nevăzută a Arhanghelului Mihail învingătorul.
STELIAN STANICEL
avocat

A trecut un an de zile.
Cum a lucrat tainic, jertfa lor în sufletele noastre!
Pe câți nu i-a purificat această jertfă?
Pe câți nu ne-a sguduit, îndemnându-ne măcar, spre purificare?
Vedeți, până la jertfa lor, neamul acesta n'avea de nicăieri nici un îndemn viu spre mântuire. Noi Românii am trăit, până la ei, revoltător de acomodați și cu binele și cu răul, pe care nici n'am știut a le deosebi ca *ierarhie morală*.
Adică noi am trăit, până la ei, mai jos decât planul omenesc.
VICTOR P. GARCINEANU

Fă Doamne, să pot urma jertfa martirilor noștri Moța și Marin!
FRAȚILA ALEXANDRU
Doctorand în medicină

Moța și Marin, două nume cari s'au săpat în sufletul fiecărui bun Român, conștient de vitejeasca lor faptă.
N. SAVULESCU

Camarazi,
Cu spiritul vostru permanent în suflet mergem cu dârzenie spre biruință.
TEODOR IOANID
Invățător-Cegani
Ialomița

MOȚA ȘI MARIN,
Sacrificiul vostru este pilda ce trebuie s'o urmăm cu toții.
ȘTEFAN MUȘAT
funcționar

MOȚA ȘI MARIN,
In țara noastră plină de păcate, muritori nevolnici au îndrăznit a ultragia mucenicia voastră.
De atunci, inima noastră sângerează fără oprire.
Astăzi, când se împlinește un an dela trecerea voastră în lumea unde nu se moare niciodată, camarazii de eri vă cer să le trimiteți un semn, arătându-le dacă măcar în țara voastră imaculată există ertare, pentru profanatorii de moaște sfinte.
Smeritul vostru camarad
ION DIACONESCU

Moța și Marin, făclii aprinse la orizontul istoriei românești.
OCTAV IOSIF
avocat

Sunt «flămând și gol» cum spune cântecul, dar ce-mi pasă, când neamul meu este îmbrăcat în jertfa luminoasă dela Majadahonda.
VASILE BARNA MOLDOVEANUL
Muncitor metalurgic-Iași

Umil mă simt în fața jertfei lui Moța și Marin.
ZAHARIA MUNTEAN
Infirmier

LUI MOȚA ȘI MARIN
Voi n'ați murit, cum mor oamenii, ci ați trecut într'o nouă viață — fericita viață a martirilor — eroi, — spre a lumina în eternitatea veacurilor destinele unui neam care își caută dreptatea și mântuirea.
Minunea sacrificiului vostru va străluci deapururi în sufletele generațiilor viitoare, iar pe noi, cei de azi, ne va îndemna să vă urmăm pilda, dacă supremele interese ale țărei ne vor cere.
D. M. RANETESCU
Decanul Baroului Ialomița

Vieți de lumină, suflete curate ca neaua de pe culmile care mângâe cerul, Ion Moța, Vasile Marin, ați alungat negura necredinței de pe ochi și de pe inimi, ați chemat la viață pe toți însetații cari s'au înpărtășit din izvorul cu apă vie al jertfei voastre, al morții voastre; ați reînviat sufletul Neamului legând timpurile noastre cu vremurile de glorie străbună și de credință ale lui Mihaiu și Ștefan
Prof VIRGIL POPESCU

DRAGI COMANDANȚI,
Sângele vostru vărsat pentru apărarea Crucii lui Christos la 13 Ianuarie 1937, a pecetluit credința noastră a tuturor.
Frăția de Cruce
Județul Trei Scaune

Precum Isus și toți apostolii au suferit schingiuiri și osânde pentru iertarea păcătoșilor tot așa Ionel Moța și Vasile Marin au primit multe suferințe dându-și viața pentru credința lor.
Moța și Marin, ne închinăm și jurăm să vă urmăm.
ALEXANDRU HURDUGECI

Lacrimele-s necuprinzătoare.
Ion I. Moța, Vasile Marin, iubiți-ne!
Noi vă mărturisim și sărutăm sfânta jertfă ca pe albul nesfârșit al liturghii...
Ion I. Moța, Vasile Marin, jur!
HARALAMBIE V. EUGENIU

Generații de generații se vor adăpa din izvorul jertfei dela Majadahonda, unde cei mai scumpi nouă, s'au rupt din bucuriile pământești.
Fiți siguri, scumpi eroi, că toți suntem gata a vă urma, pentru Hristos, Neam și Căpitan.
CONSTANTIN C. STEGARESCU

Moța, Marin, jertfa voastră n'a fost zadarnică; ea s'a săpat în sufletele noastre și ne vom strădui să ne înălțăm până la măreția ei!
G. POPA MIJEA
artist dramatic

Legionari din județul Satu Mare, la împlinirea unui an dela data când pe frontul Majadahondei s'a adus cea mai mare jertfă legionară, ne ridicăm cu gândul la sufletele mucenicilor Moța și Marin și promitem că nu vom avea un moment răgaz până când nu vom ajunge să îndeplinim marea poruncă primită, de a face, împreună cu Căpitanul, o țară ca soarele sfânt de pe cer.
VICTOR SILAGHI
avocat

13 Ianuarie 1938!
Un an dela cea mai mare jertfă legionară.
Un an de când neamul românesc și-a trimis primii martiri de-a dreapta Celui ce-a fost răstignit pe Cruce pentru care ei s'au jertfit.
CEZAR GIURGIOVANU

Moța și Marin reprezintă cele două mari trăsături ale sufletului legionar: atracțiunea spre jertfă și atracțiunea spre luptă.
Este impresionant faptul că dela plecarea din țară, pe drum, pe front și până în fața morții Moța și Marin, au fost nedespărțiți.
Moța și Marin, împreună, formează o mare sinteză a sufletului legionar, care nu poate renunța nici la jertfă, nici la luptă.
N ANGHELESCU

Prin jertfa voastră, am învățat să cunoaștem trăirea în ideal și să înțelegem asprul destin legionar.
Inginer PAUL DIACONESCU

Inchin sufletul meu mariior eroi Moța, Marin care s'au smuls familiei și neamului, ducându-se să moară acolo unde D-zeu l-a chemat. Străfulgerată de flacăra marelui gest, îngenunchez rugându-mă pentru biruința neamului meu, care este biruința Legionară
M. GHEORGHIU
elevă

Eu și sora mea stăm în genunchi dimineață când ne sculăm și seara când ne culcăm cu ochii plini de lacrimi. Și ne rugăm lui Dumnezeu casă ne împartă și nouă aceiași durere și suferință căci au rămas fără tată copilași ca noi Mihai și Gabriela, căci tatăl lor sa jertfit pentru o credință Iar jertfa va rămâne dea pururi pentru întregul neam românesc cu aceiași credință.
NEOFITA PATRAȘCU
clasa 2 primară
Loco

Am simțit că cerul și pământul se unesc pentru biruința legionară.
ROMUS BOERU

Dragi Comandanți,
Acum când se împlinește un an de când v'ați despărțit de noi, de acei ce-am fost în apropierea voastră, ce-am fost sub comanda voastră, sau am lucrat în Legiune alături de voi, rămâne fapta voastră cel mai puternic exemplu de trăire legionară, cari nu poate avea alt înțeles decât de a te dărui întru totul și a avea în momentul când te desparți de tot ce te leagă acest pământ, bucuria și conștiința că pui încă o piatră la temelia României de mâine «care va fi frumoasă ca un Soare și temătoare de Dumnezeu.
ALEXANDRU BASARAB
Pictor — București

ECOUL JERTFEI LOR
Jertfa lui Ionel Moța și Vasile Marin a avut asupra-mi, două consecințe:
Mi-a secat sufletul de acel sentiment omenesc al durerei în așa măsură, încât nu văd evenimentul tragic — chiar de ordin familiar — care m'ar înduioșa și mi-ar mai putea astfel stoarce o lacrimă.
Ș'apoi, procesul s'a definitivat transformându-mă într'un convins admirator și pătimaș dăruitor morții.
Morții eroice, pentru Căpitan și Legiune.
ION ANTONIU
avocat

MOȚA ȘI MARIN,
Vouă martiri ai Crucii lui Christos și ai neamului românesc, mă rog cu credință, a mă întări în credința legionară și a lupta pentru Căpitan.
VIȘAN MIHAIL
Student

In ziua sfinței jertfe, smeriți ne plecăm genunchii, iar ochii în lacrămi cată icoanele lor.
Marin și Moța, în rugi fierbinți cerem îndurarea cerului să ne învrednicească de jertfa voastră sfântă.
ȘTEFAN ȘT. FLORESCU
comerciant

MOȚA ȘI MARIN,
Cuminecat în pilda voastră care deslușește că rosturile din viață au meta dincolo de ea, — răspund: Prezent!
EMIL BULBUC

CAMARAZI COMANDANȚI,
In ziua, această sfântă, când sufletele voastre ca întotdeauna sălășluesc printre noi suntem gata de jertfă, cântând:
«Să faci Căpitane o țara
Ca soarele sfânt de pe cer».
MARIN I. DINU
Incasator S. T. B.

In fața măreței voastre jertfe mă îngenunchi și mă închin.
NICU NASTASE
funcționar

In fața acelora cari au fost sunt și vor fi Moța și Marin mă închin mereu gândindu-mă, când o să putem să fim noi toți românii la fel cu ei.
CHIȚU PAUNESCU
comerciant București

Generația noastră copleșită de măreția jertfei voastre se silește să vă urmeze pe drumul de lumină pe care l-ați deschis.
LAZAR SFERA
București

Jertfa eroilor Moța și Marin este chezășia biruinței «legionare».
DUMITRU PRICOP
funcționar

Martirii Moța și Marin prin jertfa și fapta lor sfântă au arătat cum trebue să-și apere legionarul Țara și Crucea.
Fapta lor sfântă trebue să rămâie în veci neuitată în istoria legionară și în sufletul nostru.
VASILE CIUPACOVSCHI
muncitor

Prinos de recunoștință Vouă Eroi nemuritori.
Pildă pentru noi și cei ce vor urma
D. GH. MUGUR

MOȚA ȘI MARIN,
Cutremurați de măreția jertfei voastre unice, noi nu avem decât o singură dorință:
Să ne dee Domnul, înțelegerea și tăria de a merge pe aceiași linie cu voi, fără șovăire.
Și vom învinge.
VASILE POPA

CAMARAZI COMANDANȚI
MOȚA ȘI MARIN
Cu gândul la jertfa voastră, mă cutremur. Mă gândesc la voi, ca și la sfinții martiri ai bisericei noastre.
Pilda voastră pentru noi legionarii este aceiaș ca și a sfinților bisericii noastre. Din jertfa lor a ieșit biruința bisericii, din jertfa voastră va ieși biruința legionară.
PR. GH. T. POPESCU

MOȚA ȘI MARIN,
Fi-vor mulți chemați să se împărtășească din Dumnezeiasca voastră jertfă.
COL. VICTOR A. MARINESCU

SFINȚI MARTIRI,
Jertfa Voastră va rămâne scrisă în inimile noastre românești.
EMANOIL OVIDIU
funcționar

Ioan Moța și Marin s'au despărțit de viețile noastre pentru a spăla rușinea Nației românești, pentru a îndemna poporul român la întărirea credinței Dumnezeiești.
Trăiască Legiunea și Căpitanul
Legionarul ANICI NICOLAI
batalionul comerțului legionar

MOȚA ȘI MARIN,
Iertfa voastră, a pus temelie țării noi, actualizând vieața mucenicilor creștini și deschizând drumul biruinței legionare.
EMILIAN MEREUȚA-NEAMȚ

13 Ianuarie 1937, un an dela moartea voastră materială și un veac de lumină și adevăr.
ALEXANDRINA IONESCU CARANFIL
funcționară C. F. R.

Moța și Marin trebue să credem că noi am murit, dacă nu vă simțim vii în duhul nostru!
Leg. GULEȘIU TEODOR
student în medicină

Vouă mucenici ai Neamului și ai lui Hristos se închină sufletul meu.
PR. I. CRISTEA
Horia-Ialomița

Martirilor Moța-Marin
Trupul s'a făcut prescură și aghiasmatar pentru un neam întreg.
AL. ALEXIANU

Dragi comandanți,
Indemn Dumnezeesc de Arhangheli pentru prezent și candelă nestinsă peste veacuri, a oropsitului Neam Românesc, pentru cei ce vor veni.
TEODOR GUȘA
student teolog

Moța Marin, jertfa vieții voastre pentru Hristos și Legiune, a șters orice urmă de groază despre moarte, care ar mai fi rămas în noi.
Ați căutat moartea cu atâta dorință de nestăpânit, încât astăzi această dorință ne-a cuprins pe toți.
Murind pentru Căpitan și Legiune, sufletele noastre se vor învrednici să fie alăturea de voi și de toți camarazii noștri în credința legionară.
Și sufletele noastre așteaptă cu mare nerăbdare clipa cea mare.
Ing. PREDESCU ȘT.

MOȚA ȘI MARIN,
Nu, nu pot să cred în moartea voastră
Mormintele voastre nu sunt decât v'ață, «stâlpi ce fac călătorii în noapte» cum zicea Vasile Pârvan. Am în mormintele voastre, călăuza drumurilor noastre.
ANTON BALOTĂ
Doctor în litere

MOȚA ȘI MARIN,
Deacum înainte tineretul acestei țări va căuta să-și trăiască vremelnic pământesc în așa fel încât ori de câte ori îl veți chema să vă poată răspunde
Prezent!
N. POPP
Asistent universitar

DRAGI COMANDANȚI,
Pentru învierea neamului nostru, sunt gata să plec pe calea deschisă de Voi.
MIRCEA LIPAN
Student
Com. Bordeu-Vechi, Brăila

Moța-Marin, exemplul lor, farurile drumului spre România fericită de mâne.
Să nu uite Timocul, nici întreaga omenire, că Români au fost aceia care prin cea mai mare jertfă și'au apărat cel mai sfânt crez!
T. Ș. MARINESCU
Timocean

Moța, Marin! unul din cei cari n'au început să cunoască Legiunea decât prin voi și după jertfa Majadahondei, își pleacă fruntea umilit și recunoscător pildei voastre.
MIRCEA BIJU

Din nețărmurita voastră jertfă, Moța și Marin, s'a împărțit sufletul neamului românesc.
Prin strălucitoarea lumină a morții voastre mântuitoare, ați împrăștiat întunerecul ce învăluia drumul de înviere al Neamului nostru.
Binecuvântată în veac fie jertfa voastră!
VASILE CRISTESCU

JERTFA MOȚA-MARIN,
O jertfă era necesară pentru învierea neamului românesc. O jertfă ca a lui Iisus: nu pe cruce dar pentru cruce.
Astăzi muncitorimea îngenunchiază și se roagă pentru desăvârșirea jertfei voastre legendare.
STANCIU I. ION
muncitor-București

DRAGI COMANDANȚI,
Jarul sufletului meu prinos smerit l-aduc jertfei voastre. Durerea voastră prin moarte ne-a pregătit fericirea și stăpânirea de noi înșine și eu deaceea, zâmbind cu lacrimi, vă urmez. O, Moța și Marin; îngenunchez în fața icoanei voastre, voi care călăuziți astăzi și legiunile de dincolo, din lumea voastră și pe cele de dincoace de pământ.
Prof. I. C. ROSETI

Ion Moța și Vasile Marin nu au mers forțați la luptă ci au mers cu cea mai mare dragoste în apărarea crucii. Eroii legionari morți pentru Hristos nu sunt morți ci se găsesc și azi printre noi.
D-TRU GARBOVEANU
muncitor

La moartea lui Moța și Marin, prin dureroasa pierdere ce am simțit eu personal, am simțit și binecuvântarea cerească peste întreaga Legiune.
La primul parastas ce s'a oficiat în Biserica Sf. Anton la 13 Ianuarie 1937, pe cei doi mucenici i-am simțit deasupra noastră în momentul când ne rugam pentru odihna lor
NICOLAE OLTEANU
funcționar

Moța și Marin, care prin jertfa voastră sfântă a-ți arătat lumii întregi credința în Hristos, sunteți veșnic prezenți printre noi călăuzindu-ne pe drumul biruinței.
ELENA ELIAT
funcționară

Dragi comandanți,
Pe mormintele voastre sfinte, cari ne stau mărturie vie pentru apărarea crucii și a neamului, vom ridica o Românie Legionară «ca soarele sfânt de pe cer».
BORZEU VIRGIL
student, București

Moța și Marin, sfinți eroi ai acestei generații, v'ați jertfit totul pentru apărarea crucii. Călăuziți-ne pentru a vă putea urma.
NICOLETA BUDA
funcționară

Jertfa dela Madajahonda e altarul lumii noui ce va să vie. Sacrificiul lui Moța și Marin spală pe cei de azi de păcate împărtășindu-i întru biruința legionară.
I. COMANESCU
meseriaș

Muncitorii români nu vor putea uita niciodată că Moța și Marin au murit în tranșee, luptând legionărește împotriva acelora ce n'au Dumnezeu, lege și Țară
ALEXANDRU RUSU
muncitor la spital

13 Ianuarie 1937.
Prin jertfa Voastră, ne-ați deschis porțile unui paradis, care începe aici pe pământ, făcându-ne părtașii acelei stări de libertate, pururi căutată: libertatea de a putea surîde, învingători, morții.
Ne-ați scuturat de jugul ei și sufletele noastre plutesc acum pe creasta marilor liniști și a marilor împăcări.
Moța și Marin, vă simțim mereu, cum ne așteptați; transfigurați de uriașa voastră dragoste, la țărmurile împărăției de vitejie și de candoare, în care ați intrat.
Vă simțim și iar îngenunchiem.
IORDACHE NICOARA
asistent universitar

N'ați putut da mai mult pentru Neam și Credința creștină.
ENE CORNEL
servitor la spital

Moța și Marin, țineți-mă subt veghea vieții și morții voastre.
GABRIEL BALANESCU
ziarist (Buna Vestire)

Eroi Moța și Marin,
După cum știm la 13 Ianuarie 1937 au murit doi martiri ai neamului Românesc Ionel Moța și Vasile Marin, în răsboiul din Spania pentru apărarea creștinismului de hidra comunistă. Au plecat de acasă lăsând în urma lor părinți bătrâni, soțiile, iar Moța, și cei doi copilaș iubiți — au murit adevărată moarte de eroi pe câmpia de la Majadahonda, departe de ai săi.
Sunt copil și eu și cunosc iubirea deși mă gândesc la copii lui Moța, Mihărță și Gabriela ce durere au ei când aud pe alți copii pronunțând cuvântul tată.
Și ei nu au cui să mai spuie tată.
Căci tatăl lor s'a dus pentru totdeauna și sunt plânși de o lume întreagă.
NICU I. GHEORGHEANU
elev cl. IV primară

Moța — Marin
In fața voastră, cuvintele trebue să tacă iar măestria scrisului să se ascundă.
Numai genunchii trebue să se frângă și, din inimă, să pornească legământ de-a sluji Icoana pentru care voi v'ați lăsat părinții, frații și surorile, soțiile și copiii și, luându-vă crucea, ați sfințit, prin propria voastră cenușă, drumul Mântuirii;
Moța — Marin, jur!
Valeriu Cârdu
ziarist

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A. STR. ING. ANGHEL SALIGNY, 2. TELEFON 3.26.68 Redactor-responsabil: V. Olaniuc-Stere

„Ca o lacrimă de sânge a căzut o stea"

Cântecul legionarilor căzuți

Plânge printre ramuri luna
Nopțile-s pustii,
Căci te-ai dus pe totdeauna
Și n'ai să mai vii.

Pe cărările umblate
De noi te-am cătat,
Te-au uitat pân'astăzi toate
Și-ai tăi te-au uitat.

Numai vântul mai suspină
Dulcele tău cânt
Peste florile ce-alină
Tristul tău mormânt.

Ca o lacrimă de sânge
A căzut o stea,
Drum de foc și biruință
Pentru Garda ta.

Bate vântul peste ape,
Trece timpul greu...
Noi mereu te plângem,
frate,
Iar tu dormi mereu...

Sterie Ciumetti

abs. Academia Comercială, mort în noaptea de 29 Decembrie.

Virgil Teodorescu

student, mort la Constanța, în ziua de 22 Noembrie 1933.

Niță Constantin

șofeur, mort în ziua de 28 Noembrie 1933.

Cristache Solomon

mort în 1935 la Focșani.

Gheorghe Negrea

mort la 12 Ian. 1934.

Nicolae Bălăianu

plugar, mort la 9 Dec. 1933.

Toader Toma

croitor mort în ziua de 30 Dec. 1933.

Gheorghe Grigor

student, asasinat de comuniști la Cernăuți în August 1936.

Așezați în primele rânduri, netemători de nimeni și de nimic, vom dărâma lumea cea veche și vom așeza țara pe temeliile Statului legionar.

Așa după cum soarele primăverii sparge și gonește norii cei negri ai iernei, desțelenește pământul și învie rodul, tot astfel tinerețea organizată de noi, va purta facla învierii neamului pe tot cuprinsul țării, va preface în scrum putregaiul politicianist, și va trage brazdă nouă în ogorul strămoșesc, aruncând sămânța cea bună care să dea rod însutit.

Veniți alături de aceia cari au înscris cu sângele credinței, pe drapelul lor, «Fapta».

(Vasile Marin: «TINEREȚEA FAPTEI»)

CRANII DE LEMN

Când am intrat, descoperiți, în curtea căsuței din dealul Hârșovei — cu sufletul mai greu decât povara de ape pe care Dunărea, alături, o împingea greoaie printre țărmurile unde a copilărit Virgil Teodorescu — am fost întâmpinați de o mână de copii cu obrajii dogoriți de plâns, cari ieșeau de prin ungherele curții, de după câte un coteț sau un hambar, unde stătuseră ascunși plângându-și fratele mai mare. Ce piept lat avea fratele lor și cât de bine îi stătea cămașa verde! Cât de neînfricat părea, plin de ocrotitoare făgăduinți pentru cei mititei! Iar acum, cu pieptul lui de vutan turtit între scândurile prea strâmte, cu cămașa verde spartă, el stă întins pe masa de lemn a maică-sii, colo sus sub grinzile odăii scunde și afumate. Ajunsese să fie student la drept, la școlile mari din București. Iar acum, de câteva ceasuri, primarii și jandarmii stăpânirii îl aduseră țeapăn, în miez de noapte și în pripă în casa părintească, și le mai cereau încă părinților și fraților să nici nu-l plângă deabinelea, ci să-l îngroape de îndată, în zorii zilei, ca să nu apuce să vină să-l vadă frații lui de luptă din București și lumea din oraș.

Căci cine nu știe că cea mai mare vrednicie a unui slujbaș al stăpânirii este să „expedieze", grabnic, „afacerile curente"? Bietul Virgil ajunsese o „afacere curentă" care trebuia grabnic „expediată", dela miezul nopții și până în zorii zilei, tocmai colo departe, sub țărâna gropii. Și „expediat" ar fi fost, dacă s'ar fi găsit gropari nocturni, dacă preotul nu era plecat și dacă nu-i era sortit camaradului Virgil să se odihnească în groapă săpată de legionari, în care să coboare într'o seară cu lună, cu cer înstelat, în unduirea duioasă a „Imnului legionarilor căzuți", și sub cuvântul de sabie al Căpitanului său.

...Era atât de bombată fruntea camaradului, acolo între flori și lumânări aprinse... Niciodată nu i-o văzuse nimeni atât de bombată, ochii atât de căzuți... Tot conținutul de comoară care s'a frământat în acest craniu, părea că-și împinge dorurile neîmplinite, puterile de luptă rămase necheltuite, tot focul și elanul lăuntric — spre a răzbate la lumină, spre a-și risipi sămânța în cupele de rod ale patriei, spre a-și desfășura vigoarea bir... ...tru Legiune, pentru Neam. Dar craniul de ceară oprea de-acum, încordat până la plesnire, toate puterile nobile ale acestui suflet, sfărâmându-i toți mugurii florilor de mâine.

Ce greutate mare aveau de dus legionarii pe umeri până la groapă... Un craniu atât de greu, o frunte atât de bombată...

Și totuși ce ușor e acest craniu pentru cei ce l-au culcat aici. Cât de simplu se rezolvă pentru dânșii totul. Câteva coale de hârtie înegrită prin cancelarii, procese verbale, autorizații de înmormântare, și totul se face repede și în bună regulă. Azi cu unul, mâine cu altul. Cu timpul, stăpânirea va câștiga chiar o foarte bună experiență administrativă în această „materie" și totul se va aranja și mai ușor. Se va putea chiar înființa un serviciu public administrativ pentru satisfacerea acestei noui funcțiuni sociale: eliminarea din societate, până sub țărâna gropii, a acestor indezirabili ai lumii românești de astăzi, indezirabili cari sunt totuși elementele cele mai pure sufletește ale tineretului actual, cei mai patrioți, fruntași în școli și la examene, cei mai buni și scumpi copii ai familiilor și pe deasupra, întruparea masivă a visului Regelui Carol întâiul: caractere. Tineri cari știau și știu că pe calea aceasta îi așteaptă toate jertfele, toate ofensele și nici un folos personal, cari primesc însă cu bucurie această mucenicie pentru Neam și Cruce.

Dar toate acestea sunt palavre anarhice pentru cel și cei ce l-au ucis pe comandantul-legionar Teodorescu Virgil. Ei ne râd în nas: să mai poftiți! Veți păți la fel: încă unul, încă zece, încă o mie, oricâți! Deoarece astfel cred dânșii că vor fi asigurate zile mai bune pentru acest neam. Un piept voinic, acoperit de cămașe verde, e pentru dânșii o cutie de carton care se aruncă „simplaminte" la gunoi când încurcă lumea complicată a guvernanților de azi. Un cap de legionar frământat de grija viitorului românesc, se trimite pur și simplu, cu hârtii în regulă și în colet de scânduri oficiale, părinților spre grabnică soluționare, cu nepăsarea pe care ți-o dă siguranța că te vei disculpa în fața lumii cu o minciună (formula stereotipă: „vroind să desarmeze")...). Aceste scumpe cranii, aceste frunți bombate de clocotul unor furtuni nobile și altruiste, devin astfel pentru oficialitatea noastră ceva de ordin lemnos, fără valoarea și drepturile omenești (să mai vorbim de drepturi românești?), ceva ce se poate lovi și sfărâma fără frica unei pedepse dumnezeești, fără consecințele impuse de imanenta justiție omenească... Simple cranii de lemn.

Dar și fariseii spuneau la fel despre Mântuitorul răstignit: să mai poftească! Să poftească acum și să mai facă ce a făcut, să se coboare de pe cruce și să se învie pe el insuși! Apoi râdeau satisfăcuți de isprava lor; erau siguri că pe această cale l-au biruit pe Dumnezeu, că sistemul a fost bun: să mai poftească el acum! Nouă ni se spune azi tot așa: să mai poftiți! Cu toată infinita distanță dintre jertfa lui Dumnezeu-Isus și a noastră, bieți oameni cari, prin păcatele omenești, isbutim însă a ne menține într'o luptă pentru binele altora — mentalitatea celor cari ne spun: să mai poftiți! este aceeași cu a Fariseilor ucigași ai lui Cristos; siguranța că, prin violență și prin desființarea fizică a adversarului, va fi strivită ideea lui, lumea nouă și mai bună pe care el o dorește, pentru care el luptă și moare.

Și ar avea biruință adversarul nostru pe această cale, dacă n'ar fi cu noi adevărul și dreptatea românească, dacă noi am fi, cum ni se spune, distrugătorii unui viitor mai bun al acestui scump neam românesc.

Dar nu suntem.

De aceea autorii uciderii camaradului nostru, ca și inițiatorii sistemului „craniilor de lemn", vor purta o nesfârșită povară în fața lui Dumnezeu, în fața Justiției viitoare și în judecata istoriei românești.

Iar tu mamă care, atunci când legionarii îți scoteau pe brațe din casă pe cel mai mare și mai scump copil, te tânguiai: „copilu' maicii, uite de ce nuntă ai avut tu parte" — să știi că rodul acestei sfâșietoare nunți e mai plăcut lui Dumnezeu decât rodul de prunci cu care ți-ar fi înseninat obositele bătrâneți...

† **ION I. MOȚA**

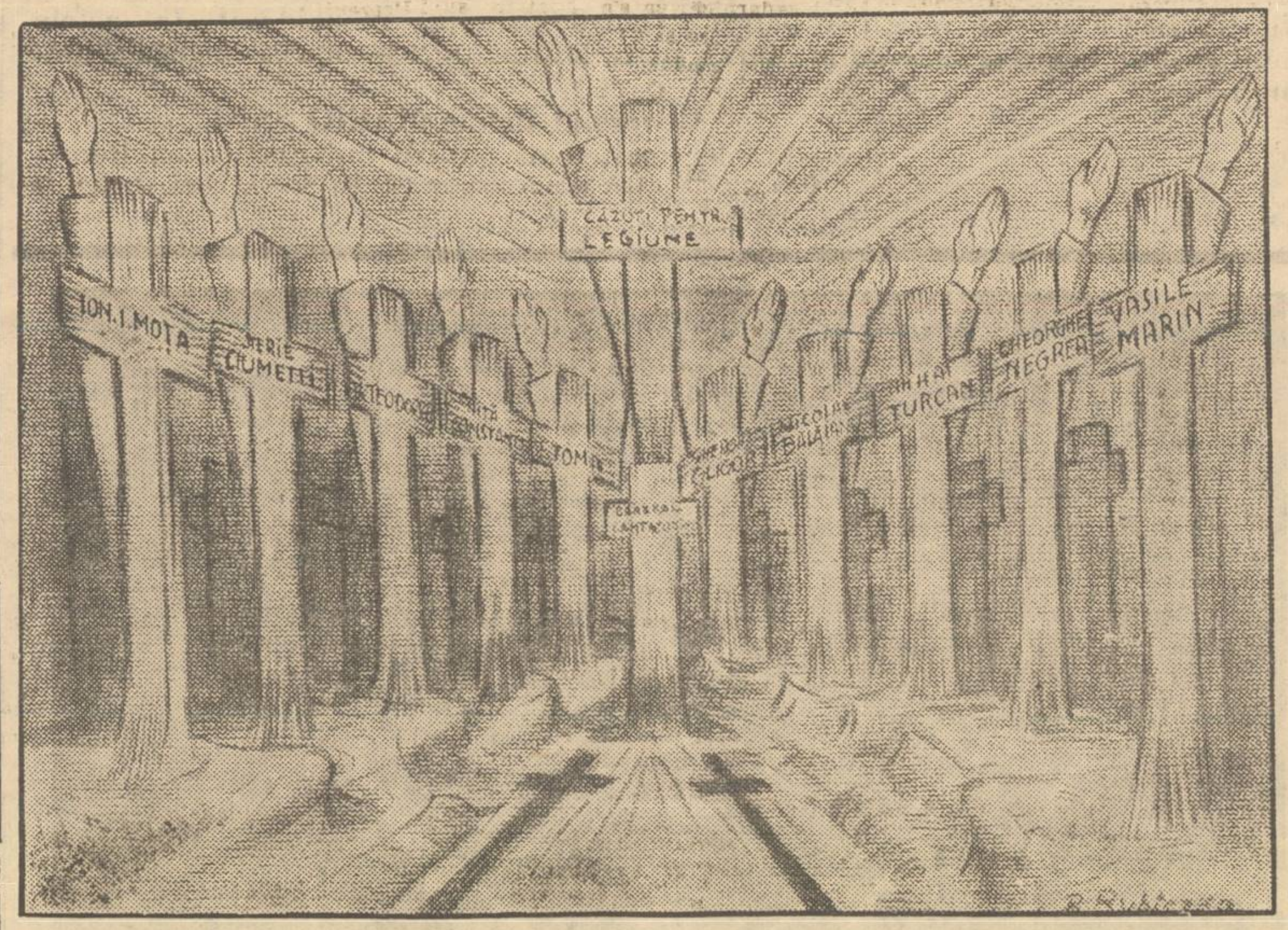

Morții noștri *)

Pământul reavăn mângâiat de razele calde ale soarelui din această primăvară timpurie, ne-a trimis în dar ghioceii albi ca spuma și violetele parfumate cu toată mireasma gliei și a cerului. Nu flori, ci suflete; sufletele morților noștri contopiți cu țărâna, cari au învins încăodată materia și au răzbit până la noi cu moartea pre moarte călcând...

Din pustiul morții fizice, din sterpiciunea înghețată a iernii, ca și în primăvara trecută, ca în toate primăverile ce vor veni până la sfârșitul veacurilor, sufletele morților noștri înfloresc și ne zâmbesc parfumat, în cimitire sau pe coline, din câmpurile în cari au căzut fulgerați de gloanțele dușmanilor sau din pădurile prin care au fost purtați în lanțuri.

Ingemănați cu eternitatea, morții noștri din lumea lor de dincolo, ne ocrotesc și ne îndreaptă pașii. Ei au realizat acolo, în câmpiile Domnului, o altă legiune, și ca pe vremuri când erau ființe muritoare, sunt camarazi. Camarazi de luptă, camarazi în vieață, camarazi în moarte. Stau cot la cot, umăr la umăr studentul Sterie Ciumetti, muncitorul Niță Constantin, țăranul Bălăianu Nicolae.

Mormintele lor sunt pretutindeni; ele alcătuesc punctele cardinale pentru geografia spritualității românești. La căpătâiul lor, sub umbra crucii strămoșești, vin zilnic pelerinii legionari ca să reînoiască legământul de jertfă și să se împrospăteze cu forțe noi de vieață.

Morților noștri le închinăm câteva clipe de reculegere în fiecare zi din vieața noastră, sub ocrotirea lor începem ședințele în Cuiburile noastre; pe ei îi invocăm și sub scutul lor pornim la luptă. Ei sunt isvorul de vieață eternă pentru sufletele noastre, pentru mințile noastre, pentru faptele noastre.

Purtăm cu toții cămașa țesută din firele nevăzute ale jertfei lor. In taberele de muncă frământăm pământul în care s'au imprimat pașii lor și durăm cărămida zidirii unei vieți noi, din țărâna stropită cu sângele lor. Pe temelii fixate în eternitate prin sfintele lor oase, ridicăm în cântec, pentru un mileniu, cetate mândră și cuprinzătoare neamului românesc întreg.

*) Cuvântul Argeșului, 20.III.1936.

† **VASILE MARIN**

M

Mihai Țurcan — student, căzut în Decembrie 1937, în Siret-Bucovina.

Ion Târcolea — meseriaș căzut la 12 Decembrie 1937, în județul Ialomița.

M

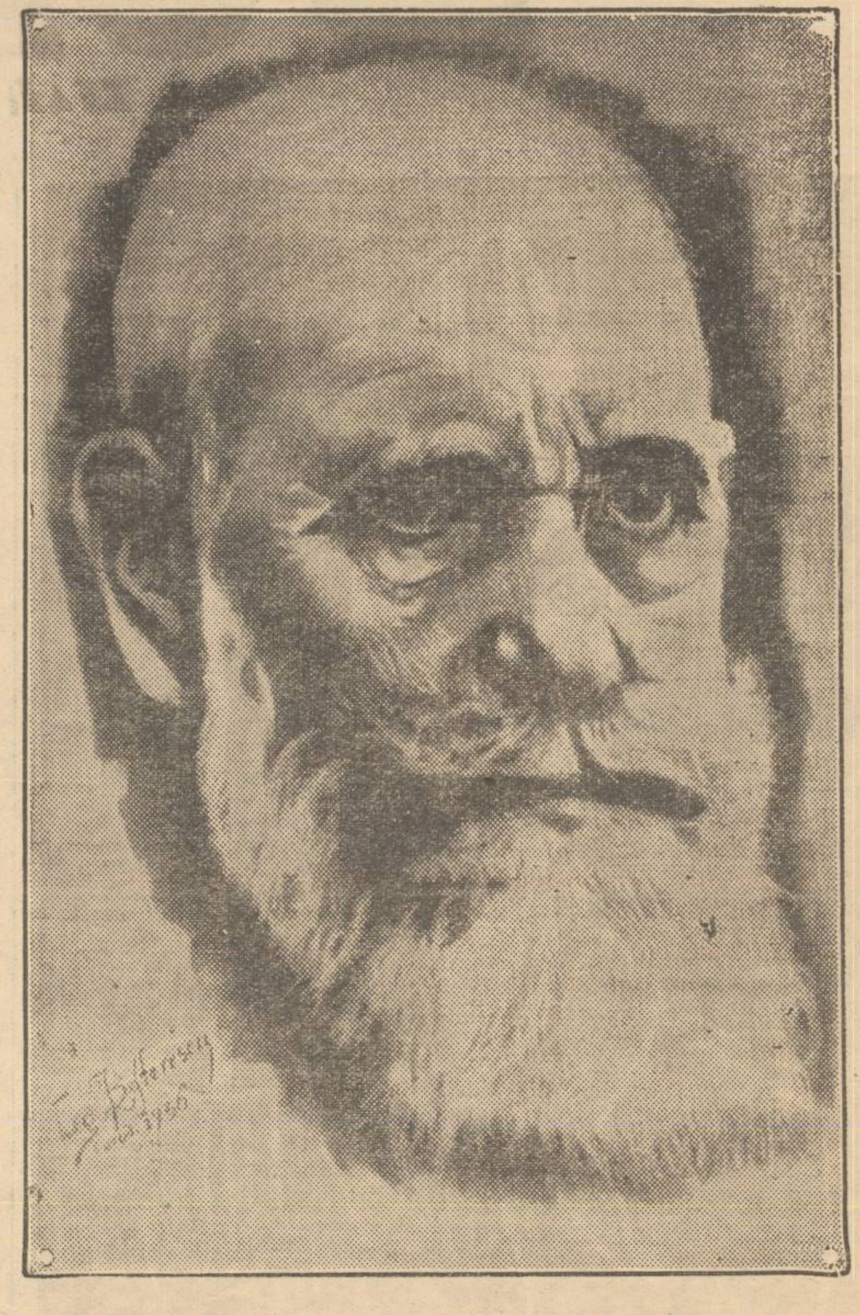

Generalul Gh. Cantacuzino-Grănicerul mort la 9 Oct. 1937.

Generalul Gheorghe Cantacuzino-Grănicerul, a cuprins în sufletul său toată vâltoarea unui tineret luptător.

Fiecare gând, fiecare gest era o permanentă închinare pentru istoria neamului pentru destinul lui, pentru, Legiune.

In tabere, alături de muncitori și studenți, alături de ei în toate luptele Legiunei, în viața lui de Legionar.

In viața lui dinainte — viața aceluiași luptător neînfricat precum l-am cunoscut în ultimii ani ai vieței, a avut numai glorie. Dar gloria lui a fost gloria învingătorului, gloria soldatului din tranșee.

A fost decorat cu «Mihai Viteazul» cea mai mare distincție militară română, și cu «Legiunea de onoare» cea mai mare destincție franceză.

A murit soldat, căutând și cântând biruința Legionară.

Profesorul Corneliu Șumuleanu, unul dintre cei mai apropiați sfătuitori și prieten al studențimii și tineretului legionar.

Un suflet cald și dăruitor. Un caracter din cele mai dure. O minte largă și limpede.

A murit în plină luptă — în plină desfășurare a biruinței pentru care mărturisia neîntrerupt și căreia a dăruit tot ce a avut.

ACATIST

Crini ai îngerilor, bucurați-vă,
Preacurați la chip, ca Dumnezeu, bucurați-vă,
Crucea prin voi s'a fericit,
Christos cu voi s'a îmbogățit.

Tu voinicia în duh 'nalți bujori,
Bucurați-vă, ai Sfintei Treimi veghetori,
Rumâni luminoși, veseliți-vă,
Prinți ai lui Christos, veseliți-vă.

Prin moarte când ați trecut
Neamul din nou s'a născut.
Veseliți-vă ,trâmbiți de înviere
Veseliți-vă, cei ce la judecata de apoi ne veți sta mângâiere.

Raiu pierdut, bucură-te,
Neam pecetluit de Dumnezeu, bucură-te.

CIRIL VARNAV.

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Moța și Marin au căzut, pentru Cruce și pentru Legiune, departe de Patria lor, acolo unde «se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Hristos».

Au apărat Crucea acolo unde se lovia în Ea. Au dus sânge românesc, tânăr și curat, pentru ca să-l verse întru răscumpărarea păcatelor cari s'au așezat în calea Mântuirii Neamului românesc.

Au simțit în toată ființa lor că nu se vor mai întoarce.

S'au gândit cu mult dor la cei de-acasă. Icoana copilașilor i-a venit în minte lui Ion I. Moța atunci când se apropia ceasul morții. Chipul părinților, al mamelor și al soțiilor, a venit să le mângăie fruntea, când venia deslegarea de cele pământene.

Ionel Moța își auzia copilașii cum îl strigă de departe:

— Tăticule dragă, nu pleca!

In firea lui de om s'a cutremrat. N'avea păcate personale de ispășit. Tinerețea și-a trăit-o în sbucium, în închisori, în primejdie de moarte.

Alături de el, fratele de credință și de moarte, Vasile Marin, și-a adus aminte de toate. Și el, Vasile Marin, cel care se veselia în fața primejdiei, a simțit sguduituri puternice în ceasul de cuminecare cu slava lui Dumnezeu.

I-a durut plecarea. Și cu cât durerile de oameni au fost mai mari, cu atât creștea și măreția jertfei.

Primeau, de bunăvoie, paharul tuturor durerilor omenești. S'au smuls, senini, de tot ce aveau scump pe această lume, da familii și de camarazi, și-au înăbușit dorul de a-și mai vedea casa părintească și pământul strămoșesc. Au murit cu mărturisirea lui Moța pe buze:

«Eu așa am înțeles datoria veții mele. Am iubit pe Cristos și am mers fericit la moarte pentru El».

Nu ne-au cerut să-i plângem. Noi îi plângem pentrucă suntem oameni.

Ne-au cerut însă, ca preț al jertfei, biruința și o țară ca soarele depe Cer.

Vom merge înainte, cu mormintele lor în suflet, cu amintirea tuturor camarazilor căzuți, în gând.

Printre lacrimi și printre morminte, cu toți cei căzuți între noi, vom merge înainte!

Tot înainte, prin toate furtunile!

Drumuri cu opriri și întoarceri nu cunoaștem și nu avem.

Ion Moța a fost luptător cu gândul și cu fapta: a fost apostol și soldat. El a văzut lucid necesitatea propriului sacrificiu; și a avut presentimentul acesta, începând cu însuși momentul în care a decis să plece ca voluntar pentru Cruce».

«Când un tânăr, căruia existența îi deschide încă toate posibilitățile, vorbește așa, chiar în momentul în care își ia rămas bun dela această viață în mod liber, el are desigur focul sacru al Eroului.

Noi Italienii îl putem defini de aceiaș statură morală cu Gugliemo Oberdan, care acum cincizeci de ani în urmă, oferise propria tinerețe streangului habsburgic cu deplina conștiință că sacrificiul său necesar va răscula Italienii și va pregăti Patriei viitorul măreț, care ardea atunci doar în iluminata sa viziune».

«O mișcare politică, ce tinde la regenerarea propriei țări, la formarea unui stat puternic și moral, la devoțiune față de Monarhie și care, pentru a îndeplini acest scop atât de înalt, caută, mai curând decât să creadă în efectul unui program, să creeze un nou tip de om, nu poate trezi decât sentimente de simpatie și de admirație, mai ales când din mijlocul ei apar luptători cum au fost Ion Moța și Vasile Marin, camarad al lui Moța în luptă și sacrificiu.

Dacă dela evocarea dogmei legionare, trecem să considerăm pe Moța ca o vie expresie a acestei religii — patria — noi desprindem numaidecât în actele vieții ca și în moartea sa, credința într'o mare misiune și executarea angajamentelor luate».

Generalul italian MARIO SANI
președintele comitetelor pentru universalitatea Romei
(Din prefața scrisă pentru testamentul lui Ion I. Moța, tradus în limba italiană).

13 IANUARIE 1937

TELEGRAMA PRIMITA ERI DE D. CORNELIU CODREANU

Eri noapte la orele 3 la sediul partidului „Totul pentru țară" a sosit următoarea telegramă:

Toledo, 13 Ianuarie

Ion Moța și Vasile Marin au murit pe frontul de la Majadahonda. Dispuneți.

Totu

După cum se vede, telegrama care anunță moartea celor doi legionari a fost trimisă din Toledo de către d. Ion Totu care se află într'un spital din acea localitate și căruia i-a parvenit știrea prin comandamentul naționalist din Burgos.

Un legionar de serviciu a transmis imediat textul telegramei d-lui Corneliu Codreanu. D-sa a convocat în zorii, zilei de urgență comandamentele legionare cărora le-a adus personal la cunoștință vestea tristă și sguduitoare a morții în prima linie a focului, a lui Ion Moța și Vasile Marin.

Duminică zi de doliu

Studențimea va ține mâine post negru

Centrul studențesc București a lansat eri următorul apel:

Către societățile studențești din București

Domnule Președinte,

Pe frontul luptei pentru credință, din Spania, au căzut Ion Moța și Vasile Marin.

Ion Moța, președinte de onoare al Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români, președintele „Asociației generației dela 1922" și fruntaș al mișcărilor studențești, a căzut, departe de noi, vărsându-și sângele pentru cauza sfântă căreia și-a slujit viața întreagă.

Ei au murit ca eroii din legendă.

Noi trăim, vom crește și ne vom întări, biruind prin jertfa lor.

Domnilor Colegi,

Duminică 17 Ianuarie, ora 10 jumătate, la Biserica studențească Sf. Anton (Piața de flori) vor fi prezente toate societățile studențești la parastasul ce se va face de către C. S. B. întru odihna sufletelor lor eroice.

Președinții vor veni cu eșarfele îndoliate. Drapele deasemenea.

Toată ziua de Duminică se va ține post negru și rugăciune.

Inginer GH. CLIME

Sunt invitați la acest parastas și prietenii noștri.

Cu salutări camaraderești,

Președinte, Viorel Trifa

EMOȚIE ȘI BARBAȚIE IN RANDURILE LEGIONARILOR

Emoția care a cuprins, din primul moment tabăra legionară a trebuit să cedeze bărbăției tinereștii cu care legionarii au înfruntat acest greu impas.

Un murmur general confirma rostul acestei tragedii: „să lupte până la ultimul sacrificiu pentru un ideal comun".

Eri toată ziua și în cursul nopții mii de legionari și prieteni sau adunat atât la sediul partidului cât și la locuințele din Capitala ale celor doi defuncți.

Ordinul de zi al Căpitanului la vestea căderii pe frontul Crucii a martirilor Moța-Marin

Legionari,

Ion Moța, întemeietor al mișcării legionare, președinte de onoare al studențimii române;

Dr. Vasile Marin, comandant legionar, șeful organizației Capitalei, amândoi după 14 ani de chinuri, lovituri și închisori, îndurate pentru credința în neamul românesc, au adormit pentru totdeauna pe frontul de la Majadahonda, întru apărarea Mântuitorului Iisus Christos.

Vestea sfâșietoare a căzut ca un trăznet peste noi. Ea va cutremura pe orice român. Am dat lui Dumnezeu pe cei mai buni copii ai Neamului acestuia.

Generalul Cantacuzino pleacă mâine ca să readucă în țară trupurile lor.

Fiind nevoie de o sumă mare, fac apel la cei ce au ca să contribue telegrafic pentru ca aceste trupuri sfinte, să fie aduse în țara lor.

Duminică, 17 Ianuarie 1937, se vor face slujbe religioase în biserici.

Dumnezeu să primească jertfa lor.

CORNELIU Z. CODREANU

București, 15 Ianuarie 1937

Compania de onoare din Toledo, salută rămășițele pământești ale martirilor Moța—Marin

Cortegiul preoților la înmormântarea martirilor Moța—Marin